Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►B ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 761/2001 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Μαρτίου 2001

για την εκούσια συμμετοχή οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS)

(ΕΕ L 114 της 24.4.2001, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►A1	Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση	L 236	33	23.9.2003

Διορθώνεται από:

►C1 Διορθωτικό ΕΕ L 327 της 4.12.2002, σ. 10 (761/2001)

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 761/2001 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Μαρτίου 2001

για την εκούσια συμμετοχή οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([2]),

Αφού ζήτησαν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης ([3]), υπό το πρίσμα του κοινού σχεδίου που ενέκρινε η επιτροπή συνδιαλλαγής στις 20 Δεκεμβρίου 2000,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το άρθρο 2 της Συνθήκης ορίζει ότι η Κοινότητα έχει ως αποστολή να προάγει την αειφόρο ανάπτυξη στο σύνολο της Κοινότητας ενώ το ψήφισμα της 1ης Φεβρουαρίου 1993 ([4]) δίδει έμφαση στη σημασία αυτής της αειφόρου ανάπτυξης.

(2) Το πρόγραμμα «Προς την αειφορία» που έχει υποβάλει η Επιτροπή και το οποίο έχει εγκριθεί, σε γενικές γραμμές, με το ψήφισμα της 1ης Φεβρουαρίου 1993, υπογραμμίζει το ρόλο και τις ευθύνες των οργανισμών προκειμένου να ενισχυθεί η οικονομία και να προστατευθεί το περιβάλλον σε όλη την Κοινότητα.

(3) Το πρόγραμμα «προς την αειφορία» απευθύνει έκκληση για διεύρυνση του φάσματος των μέσων στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος και για αξιοποίηση των μηχανισμών της αγοράς προκειμένου να δεσμευθούν οι οργανισμοί να υιοθετήσουν μιαν ενεργό προσέγγιση στον τομέα, η οποία να μην περιορίζεται στη συμμόρφωση προς όλες τις συναφείς ρυθμιστικές απαιτήσεις που αφορούν το περιβάλλον.

(4) Η Επιτροπή πρέπει να προωθήσει τη συνοχή μεταξύ των κοινοτικών νομοθετημάτων στο πεδίο της περιβαλλοντικής προστασίας.

(5) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1993 για την εκούσια συμμετοχή των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου ([5])

([1]) ΕΕ C 400 της 22.12.1998, σ. 7 και ΕΕ C 212 Ε της 25.7.2000, σ. 1.
([2]) ΕΕ C 209 της 22.7.1999, σ. 43.
([3]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Απριλίου 1999 [(ΕΕ C 219 της 30.7.1999, σ. 385) επιβεβαιωθείσα στις 6 Μαΐου 1999 (ΕΕ C 279 της 1.10.1999, σ. 253)], κοινή θέση του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2000 (ΕΕ C 128 της 8.5.2000, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Ιουλίου 2000 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2001 και απόφαση του Συμβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2001.
([4]) Ψήφισμα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με ένα κοινοτικό πρόγραμμα πολιτικής δράσης για το περιβάλλον και τη σταθερή ανάπτυξη (ΕΕ C 138 της 17.5.1993, σ. 1).
([5]) ΕΕ L 168 της 10.7.1993, σ. 1.

▼B

έδειξε την αποτελεσματικότητα του όσον αφορά τη βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης της βιομηχανίας.

(6) Πρέπει να αξιοποιηθεί η εμπειρία η οποία αποκτήθηκε από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 για να ενισχυθεί η ικανότητα του κοινοτικού συστήματος οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) να επιφέρει βελτίωση της συνολικής περιβαλλοντικής επίδοσης των οργανισμών.

(7) Το EMAS θα πρέπει να καταστεί διαθέσιμο σε όλους τους οργανισμούς που έχουν περιβαλλοντικές συνέπειες, παρέχοντας σ' αυτούς ένα μέσο για να διαχειρίζονται τις εν λόγω συνέπειες και να βελτιώσουν τη συνολική περιβαλλοντική επίδοσή τους.

(8) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας που αναφέρονται στο άρθρο 5 της Συνθήκης, η αποτελεσματικότητα του EMAS στη βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης των ευρωπαϊκών οργανισμών μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο· ο παρών κανονισμός περιορίζεται στην εξασφάλιση μιας ισότιμης εφαρμογής του EMAS σε όλη την Κοινότητα προβλέποντας κοινούς κανόνες, διαδικασίες και βασικές απαιτήσεις για το EMAS ενώ τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν ικανοποιητικά σε εθνικό επίπεδο επαφίενται στα κράτη μέλη.

(9) Οι οργανισμοί θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να συμμετάσχουν στο EMAS σε εκούσια βάση και μπορούν να αποκομίσουν προστιθέμενη αξία από απόψεως ρυθμιστικού ελέγχου, μείωσης του κόστους και βελτίωσης της δημόσιας εικόνας τους.

(10) Είναι σημαντικό να συμμετάσχουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στο EMAS και η συμμετοχή τους θα πρέπει να προωθηθεί με τη διευκόλυνση της πρόσβασης στις πληροφορίες, στα υφιστάμενα ταμεία υποστήριξης και στους δημόσιους φορείς καθώς και με τη θέσπιση ή την προώθηση μέτρων τεχνικής συνδρομής.

(11) Οι παρεχόμενες από τα κράτη μέλη πληροφορίες θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν από την Επιτροπή προκειμένου να εκτιμήσει την ανάγκη θεσπίσεως συγκεκριμένων μέτρων για την αύξηση της συμμετοχής στο EMAS των οργανισμών, και ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

(12) Η διαφάνεια και η αξιοπιστία των οργανισμών που εφαρμόζουν συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης ενισχύονται όταν τα συστήματα διαχείρισης, τα προγράμματα ελέγχου και οι περιβαλλοντικές δηλώσεις τους εξετάζονται για να εξακριβωθεί αν ανταποκρίνονται στις σχετικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού και όταν η περιβαλλοντική δήλωση και οι μετέπειτα ενημερώσεις της επικυρώνονται από διαπιστευμένους επαληθευτές περιβάλλοντος.

(13) Είναι συνεπώς απαραίτητο να διασφαλισθεί η επαγγελματική επάρκεια των επαληθευτών περιβάλλοντος με την πρόβλεψη ενός ανεξάρτητου και ουδέτερου συστήματος διαπίστευσης, επάρκεια η οποία πρέπει διαρκώς να βελτιώνεται μέσω ενός συστήματος διαρκούς επιμόρφωσης και κατάλληλης εποπτείας των δραστηριοτήτων τους, προκειμένου να διασφαλισθεί η συνολική αξιοπιστία του EMAS· προς το σκοπό αυτό, χρειάζεται στενή συνεργασία μεταξύ των εθνικών φορέων διαπίστευσης.

(14) Οι οργανισμοί θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να συντάσσουν και να δημοσιοποιούν περιοδικές περιβαλλοντικές δηλώσεις, οι οποίες θα παρέχουν στο κοινό και τους άλλους ενδιαφερόμενους φορείς πληροφορίες σχετικά με την περιβαλλοντική επίδοσή τους.

▼B

(15) Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να δημιουργήσουν κίνητρα για την ενθάρρυνση των οργανισμών να συμμετάσχουν στο EMAS.

(16) Η Επιτροπή θα πρέπει να παράσχει τεχνική βοήθεια στις υποψήφιες προς ένταξη χώρες προκειμένου να εγκαθιδρύσουν τις απαραίτητες δομές για την εφαρμογή του EMAS.

(17) Εκτός των γενικών απαιτήσεων του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, το EMAS δίδει έμφαση στα εξής στοιχεία: συμμόρφωση προς τις κείμενες διατάξεις, βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης καθώς και εξωτερική επικοινωνία και συμμετοχή των εργαζομένων.

(18) Η Επιτροπή θα πρέπει να προσαρμόζει τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού, εκτός του παραρτήματος V, να αναγνωρίζει ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα για περιβαλλοντικά θέματα τα οποία συνδέονται με το EMAS και να θεσπίζει κατευθυντήριες γραμμές σε σύμπραξη με τους ενδιαφερόμενους για το EMAS φορείς με σκοπό την συνεπή εφαρμογή των απαιτήσεων του συστήματος σε όλα τα κράτη μέλη. Χαράσσοντας τις γραμμές αυτές, η Επιτροπή θα πρέπει να συνεκτιμά την κοινοτική πολιτική περιβάλλοντος και ιδίως την κοινοτική νομοθεσία και τις οικείες διεθνείς δεσμεύσεις.

(19) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1].

(20) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει ενδεχομένως να αναθεωρηθεί βάσει της πείρας που θα έχει αποκτηθεί ύστερα από κάποιο χρονικό διάστημα λειτουργίας.

(21) Τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να προσπαθήσουν να υιοθετήσουν τις αρχές που καθιερώνονται με τον παρόντα κανονισμό.

(22) Ο παρών κανονισμός συνεχίζει και αντικαθιστά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 ο οποίος θα πρέπει συνεπώς να καταργηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου και οι σκοποί του

1. Θεσπίζεται κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου εφεξής καλούμενο EMAS, που επιτρέπει την εκούσια συμμετοχή των οργανισμών, για την αξιολόγηση και τη βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης των οργανισμών και την παροχή σχετικών πληροφοριών στο κοινό και άλλους ενδιαφερόμενους.

2. Σκοπός του EMAS είναι η προώθηση της συνεχούς βελτίωσης των περιβαλλοντικών επιδόσεων των οργανισμών με:

α) κατάρτιση και εφαρμογή συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης από τους οργανισμούς, όπως περιγράφεται στο Παράρτημα Ι,

β) συστηματική, αντικειμενική και περιοδική αξιολόγηση των επιδόσεων των συστημάτων αυτών, όπως περιγράφεται στο Παράρτημα Ι,

γ) ενημέρωση ως προς τις περιβαλλοντικές επιδόσεις και ανοικτό διάλογο με το κοινό και άλλους ενδιαφερόμενους,

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

▼B

δ) ενεργό συμμετοχή των εργαζομένων στον οργανισμό, καθώς και κατάλληλη εκπαίδευση και διαρκή επιμόρφωση οι οποίες διευκολύνουν τη δραστήρια συνεργασία στα καθήκοντα που αναφέρονται στο στοιχείο α). Εφόσον το ζητήσουν, συμμετέχουν επίσης τυχόν αντιπρόσωποι των εργαζομένων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) «περιβαλλοντική πολιτική»: οι γενικοί στόχοι και οι αρχές της δράσης του οργανισμού σε θέματα περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης προς όλες τις κανονιστικές απαιτήσεις που αφορούν το περιβάλλον και της ανάληψης δέσμευσης για συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων· η περιβαλλοντική πολιτική προσφέρει το πλαίσιο για τη θέσπιση και την αναθεώρηση των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων,

β) «συνεχής βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων»: η διεργασία ετήσιας βελτίωσης των μετρήσιμων αποτελεσμάτων του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, όσον αφορά τη διαχείριση εκ μέρους ενός οργανισμού των σημαντικών περιβαλλοντικών του πτυχών, με βάση την περιβαλλοντική του πολιτική και τους περιβαλλοντικούς του σκοπούς και στόχους· η βελτίωση των αποτελεσμάτων δεν χρειάζεται να γίνεται ταυτόχρονα σε όλους τους τομείς δράσης,

γ) «περιβαλλοντική επίδοση»: τα αποτελέσματα της διαχείρισης εκ μέρους ενός οργανισμού των περιβαλλοντικών του πτυχών,

δ) «πρόληψη της ρύπανσης»: η χρήση διεργασιών, μεθόδων, υλικών ή προϊόντων που αποφεύγουν, μειώνουν ή θέτουν υπό έλεγχο τη ρύπανση, όπως η ανακύκλωση, η επεξεργασία, οι αλλαγές διεργασιών, οι μηχανισμοί ελέγχου, η αποτελεσματική χρήση των πόρων και η υποκατάσταση των υλικών,

ε) «περιβαλλοντική επισκόπηση»: η αρχική εμπεριστατωμένη ανάλυση των περιβαλλοντικών θεμάτων, συνεπειών και επιδόσεων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες ενός οργανισμού (Παράρτημα VII),

στ) «περιβαλλοντική πτυχή»: ένα στοιχείο των δραστηριοτήτων, προϊόντων ή υπηρεσιών ενός οργανισμού, το οποίο μπορεί να αλληλεπιδράσει με το περιβάλλον (Παράρτημα VI) σημαντική περιβαλλοντική πτυχή είναι μια περιβαλλοντική πτυχή η οποία έχει ή μπορεί να έχει σημαντικές περιβαλλοντικές συνέπειες,

ζ) «περιβαλλοντική συνέπεια»: οποιαδήποτε αλλαγή στο περιβάλλον είτε αρνητική είτε θετική, η οποία οφείλεται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στις δραστηριότητες, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες ενός οργανισμού,

η) «περιβαλλοντικό πρόγραμμα»: η περιγραφή των μέτρων (αρμοδιότητες και μέσα) τα οποία έχουν ληφθεί ή μελετώνται για την επίτευξη των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων, και ο καθορισμός προθεσμιών για την επίτευξη των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων,

θ) «περιβαλλοντικός σκοπός»: ο γενικός περιβαλλοντικός σκοπός, τον οποίο επιδιώκει ο οργανισμός και ο οποίος απορρέει από την περιβαλλοντική πολιτική και, όπου είναι εφικτό, ποσοτικοποιείται,

ι) «περιβαλλοντικός στόχος»: μια λεπτομερής απαίτηση επίδοσης, ποσοτικοποιημένη όπου είναι εφικτό, η οποία εφαρμόζεται στον οργανισμό ή τμήματα αυτού, προκύπτει από τους περιβαλλοντικούς σκοπούς και πρέπει να καθορι-

▼B

στεί και να τηρηθεί προκειμένου να υλοποιηθούν οι σκοποί αυτοί,

ια) «σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης»: το τμήμα του συνολικού συστήματος διαχείρισης, το οποίο περιλαμβάνει την οργανωτική διάρθρωση, το σχεδιασμό, τις ευθύνες, τις πρακτικές, τις διαδικασίες, τις διεργασίες και τους πόρους για τη χάραξη, την εφαρμογή, την επιτυχία, την αναθεώρηση και τη διατήρηση και την αναθεώρηση της περιβαλλοντικής πολιτικής,

ιβ) «περιβαλλοντικός έλεγχος»: ένα μέσο διαχείρισης που περιλαμβάνει συστηματική, τεκμηριωμένη, περιοδική και αντικειμενική αξιολόγηση των επιδόσεων του οργανισμού, του συστήματος διαχείρισης και των διεργασιών για την προστασία του περιβάλλοντος, και το οποίο αποσκοπεί:

(i) στη διευκόλυνση του διαχειριστικού ελέγχου των πρακτικών οι οποίες ενδέχεται να έχουν συνέπειες στο περιβάλλον,

(ii) στην αξιολόγηση της συμμόρφωσης με την περιβαλλοντική πολιτική συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων του οργανισμού (Παράρτημα II),

ιγ) «κύκλος ελέγχου»: η χρονική περίοδος κατά την οποία ελέγχονται όλες οι δραστηριότητες ενός οργανισμού (Παράρτημα II),

ιδ) «ελεγκτής»: άτομο ή ομάδα που ανήκει ή όχι στο προσωπικό ενός οργανισμού και ενεργεί για λογαριασμό των ανώτατων διοικητικών στελεχών του οργανισμού, και το οποίο διαθέτει, ατομικά ή συλλογικά, τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στο παράρτημα II, παράγραφος 2.4 και είναι αρκούντως ανεξάρτητο από τις δραστηριότητες που ελέγχει ώστε να μπορεί να κρίνει με αντικειμενικότητα,

ιε) «περιβαλλοντική δήλωση»: οι πληροφορίες οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα III παράγραφος 3.2 στοιχεία α) έως ζ),

ιστ) «ενδιαφερόμενος»: άτομο ή ομάδα, συμπεριλαμβανομένων των αρχών, το οποίο αφορά ή θίγει η περιβαλλοντική επίδοση του οργανισμού,

ιζ) «επαληθευτής περιβάλλοντος»: πρόσωπο ή οργανισμός ανεξάρτητο του υπό επαλήθευση οργανισμού, το οποίο έχει διαπιστευθεί σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες του άρθρου 4,

ιθ) «σύστημα διαπίστευσης»: σύστημα για τη διαπίστευση και την εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος, το οποίο τελεί υπό τη διαχείριση αμερόληπτου ιδρύματος ή οργανισμού που έχει ορισθεί ή συσταθεί από το κράτος μέλος (φορέας διαπίστευσης), διαθέτει επαρκείς πόρους και αρμοδιότητες και εφαρμόζει κατάλληλες διαδικασίες για την εκτέλεση των καθηκόντων που ορίζει ο παρών κανονισμός για το εν λόγω σύστημα,

κ) «οργανισμός»: εταιρεία, ένωση, εκμετάλλευση, επιχείρηση, αρχή ή ίδρυμα, ή τμήματα ή συνδυασμοί αυτών, με ή χωρίς νομική προσωπικότητα, του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα, με ιδία λειτουργία και διοίκηση.

Η οργανωτική ενότητα καταχωρίζεται στο EMAS κατόπιν εγκρίσεως του επαληθευτή περιβάλλοντος και, όταν απαιτείται, των αρμοδίων φορέων, λαμβανομένων υπόψη των κατευθυντήριων γραμμών της Επιτροπής, οι οποίες θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, δεν πρέπει να υπερβαίνει όμως τα σύνορα ενός κράτους μέλους. Η μικρότερη οργανωτική ενότητα που εξετάζεται είναι ο χώρος δραστηριοτήτων. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις που καθορίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, η οργανωτική ενότητα προς καταχώρηση στο EMAS μπορεί να είναι και μικρότερη από έναν χώρο

▼B

δραστηριοτήτων, όπως μία υποδιαίρεση με τις δικές τις λειτουργίες.

κα) «χώρος δραστηριοτήτων»: ολόκληρη η έκταση, σε μία συγκεκριμένη γεωγραφική θέση, υπό τον διαχειριστικό έλεγχο ενός οργανισμού, ο οποίος καλύπτει δραστηριότητες, προϊόντα και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένου του συνόλου των υποδομών, του εξοπλισμού και των υλικών,

κβ) «αρμόδιοι φορείς»: οι εθνικοί, περιφερειακοί ή τοπικοί φορείς που ορίζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 5, προς άσκηση των καθηκόντων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 3

Συμμετοχή στο EMAS

1. Δικαίωμα συμμετοχής στο EMAS έχει οποιοσδήποτε οργανισμός επιθυμεί να βελτιώσει τη συνολική περιβαλλοντική επίδοσή του.

2. Προκειμένου να καταχωρισθεί ένας οργανισμός στο EMAS:

α) Διενεργεί περιβαλλοντική επισκόπηση των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του, σύμφωνα με το παράρτημα VII, η οποία καλύπτει τα θέματα που περιέχονται στο παράρτημα VI και, με βάση τα αποτελέσματα της επισκόπησης αυτής, εφαρμόζει σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης το οποίο καλύπτει όλες τις απαιτήσεις που περιγράφονται στο παράρτημα I, και συγκεκριμένα τη συμμόρφωση με την οικεία περιβαλλοντική νομοθεσία.

Ωστόσο, οι οργανισμοί οι οποίοι διαθέτουν πιστοποιημένο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, το οποίο έχει αναγνωριστεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 9, δεν είναι υποχρεωμένοι να πραγματοποιήσουν επίσημη περιβαλλοντική επισκόπηση όταν προχωρήσουν στην εφαρμογή του EMAS, εφόσον το πιστοποιημένο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης παρέχει τις απαραίτητες πληροφορίες για τον καθορισμό και την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών πτυχών του παραρτήματος VI.

β) διενεργεί ή αναθέτει τη διενέργεια περιβαλλοντικού ελέγχου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος II. Οι έλεγχοι πρέπει να επιτρέπουν να αξιολογηθεί η περιβαλλοντική επίδοση του οργανισμού,

γ) συντάσσει, σύμφωνα με το παράρτημα III σημείο 3.2, περιβαλλοντική δήλωση. Η δήλωση δίδει ιδιαίτερη προσοχή στα αποτελέσματα που πέτυχε ο οργανισμός έναντι των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων του και στην απαίτηση για συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών του επιδόσεων και λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες των ενδιαφερόμενων μερών σε θέματα ενημέρωσης,

δ) μεριμνά, αφενός, για την εξέταση της περιβαλλοντικής επισκόπησης, εάν υφίσταται, του συστήματος διαχείρισης, της διαδικασίας ελέγχου καθώς και της περιβαλλοντικής δήλωσης από τον επαληθευτή περιβάλλοντος προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον ανταποκρίνονται στις σχετικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, και, αφετέρου, για την επικύρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης από τον επαληθευτή περιβάλλοντος προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του παραρτήματος III,

ε) διαβιβάζει την επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο οργανισμός που ζητά καταχώρηση και, μετά την καταχώρηση, τη δημοσιοποιεί.

▼B

3. Προκειμένου ένας οργανισμός να παραμείνει καταχωρημένος στο EMAS:

α) επαληθεύει το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και το πρόγραμμα ελέγχου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος V παράγραφος 5.6.

β) διαβιβάζει τις ετήσιες απαραίτητες επικυρωμένες ενημερώσεις της περιβαλλοντικής δήλωσης στον αρμόδιο φορέα και τις δημοσιοποιεί. Επιτρέπονται παρεκκλίσεις όσον αφορά τη συχνότητα της ενημέρωσης υπό συνθήκες που καθορίζει η Επιτροπή στις κατευθυντήριες γραμμές που θεσπίζει με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, ιδίως για τους μικρούς οργανισμούς και τις μικρές επιχειρήσεις σύμφωνα με την σύσταση 96/280/ΕΚ της Επιτροπής [1], και εφόσον δεν έχει επέλθει καμία σημαντική επιχειρησιακή αλλαγή στο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης.

Άρθρο 4

Σύστημα Διαπίστευσης

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν σύστημα για τη διαπίστευση των ανεξάρτητων επαληθευτών περιβάλλοντος και την εποπτεία των δραστηριοτήτων τους. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη είτε χρησιμοποιούν τα υφιστάμενα ιδρύματα διαπίστευσης, ή τους αρμόδιους φορείς που προβλέπονται στο άρθρο 5, είτε ορίζουν ή ιδρύουν οποιοδήποτε άλλο φορέα με το κατάλληλο νομικό καθεστώς.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η σύνθεση των εν λόγω συστημάτων να εξασφαλίζει την ανεξαρτησία και την αμεροληψία τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα συστήματα αυτά να λειτουργούν πλήρως εντός 12 μηνών από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος κανονισμού.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τις κατάλληλες διαβουλεύσεις με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά την ίδρυση και διαχείριση των συστημάτων διαπίστευσης.

4. Η διαπίστευση των επαληθευτών περιβάλλοντος και η εποπτεία των δραστηριοτήτων τους διενεργούνται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος V.

5. Οι επαληθευτές περιβάλλοντος που έχουν διαπιστευθεί σε ένα κράτος μέλος μπορούν να διενεργούν επαλήθευση σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος V. Η έναρξη της δραστηριότητας επαλήθευσης πρέπει να γνωστοποιείται στο κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται, και η δραστηριότητα θα επιβλέπεται από το σύστημα χορήγησης αδειών του κράτους μέλους.

6. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου και κοινοποιούν κάθε σημαντική αλλαγή στη διάρθρωση και στις διαδικασίες των συστημάτων διαπίστευσης.

7. Η Επιτροπή προωθεί, με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, τη συνεργασία των κρατών μελών με σκοπό ιδίως να αποτραπεί οποιαδήποτε ασυνέπεια μεταξύ του Παραρτήματος V και των κριτηρίων, των όρων και των διαδικασιών που εφαρμόζουν οι εθνικοί φορείς διαπίστευσης για τη διαπίστευση και την εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος ώστε να εξασφαλιστεί σταθερή ποιότητα των επαληθευτών περιβάλλοντος.

8. Οι φορείς διαπίστευσης συγκροτούν φόρουμ, αποτελούμενο από όλους τους φορείς διαπίστευσης, με σκοπό την παροχή στην Επιτροπή των στοιχείων και μέσων που απαιτούνται για την

[1] ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

▼B

εκπλήρωση των υποχρεώσεών της σύμφωνα με την παράγραφο 7. Το φόρουμ συνεδριάζει τουλάχιστον μία φορά ετησίως παρουσία αντιπροσώπου της Επιτροπής.

Το φόρουμ καταρτίζει κατά περίπτωση κατευθυντήριες γραμμές σε θέματα διαπίστευσης, επάρκειας και εποπτείας των επαληθευτών. Τα κατευθυντήρια έγγραφα που καταρτίζονται διέπονται από τις διαδικασίες του άρθρου 14 παράγραφος 2.

Για να διασφαλιστεί η εναρμονισμένη λειτουργία των φορέων διαπίστευσης και των διεργασιών επαλήθευσης σε όλα τα κράτη μέλη, το φόρουμ καταρτίζει διεργασία αλληλαξιολόγησης. Σκοπός της αξιολόγησης αυτής είναι να διασφαλισθεί ότι τα συστήματα διαπίστευσης των κρατών μελών ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αλληλαξιολόγησης διαβιβάζεται στην Επιτροπή, η οποία την διαβιβάζει για ενημέρωση στην επιτροπή του άρθρου 14 παράγραφος 1 και την δημοσιοποιεί.

Άρθρο 5

Αρμόδιοι φορείς

1. Εντός 3 μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, κάθε κράτος μέλος ορίζει τον αρμόδιο φορέα που θα είναι υπεύθυνος για την άσκηση των καθηκόντων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, και ιδίως στα άρθρα 6 και 7, και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η σύνθεση των αρμοδίων φορέων να εγγυάται την ανεξαρτησία και την αμεροληψία τους και εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω φορείς εφαρμόζουν τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού κατά τρόπο συνεπή.

3. Τα κράτη μέλη διαθέτουν κατευθυντήριες γραμμές για την αναστολή και την διαγραφή της καταχώρησης των οργανισμών, προς χρήση των αρμοδίων φορέων. Οι αρμόδιοι φορείς διαθέτουν ειδικότερα διαδικασίες για:

— την εξέταση των παρατηρήσεων των ενδιαφερόμενων μερών όσον αφορά τους καταχωρημένους οργανισμούς και

— την άρνηση καταχώρησης, τη διαγραφή ή την αναστολή της καταχώρησης των οργανισμών.

4. Ο αρμόδιος φορέας είναι υπεύθυνος για την καταχώρηση των οργανισμών στο EMAS. Ελέγχει, συνεπώς, την εγγραφή και τη διατήρηση των οργανισμών στα μητρώα.

5. Οι αρμόδιοι φορείς όλων των κρατών μελών συνεδριάζουν τουλάχιστον μία φορά ετησίως παρουσία αντιπροσώπου της Επιτροπής. Σκοπός των συνεδριάσεων είναι η διασφάλιση της συνεκτικότητας των διαδικασιών που συνδέονται με την καταχώρηση των οργανισμών στο EMAS, καθώς και με τη διαγραφή ή την αναστολή της καταχώρησης. Οι αρμόδιοι φορείς καταρτίζουν διεργασία αλληλαξιολόγησης με σκοπό να διαμορφώσουν κοινή προσέγγιση των διαδικασιών καταχώρησης. Η έκθεση αλληλαξιολόγησης διαβιβάζεται στην Επιτροπή, η οποία την διαβιβάζει για ενημέρωση στην επιτροπή του άρθρου 14 παράγραφος 1 και την δημοσιοποιεί.

Άρθρο 6

Καταχώρηση των οργανισμών

Η καταχώρηση των οργανισμών πραγματοποιείται από τους αρμόδιους φορείς αναλόγως των ακόλουθων περιπτώσεων:

1. Εάν ένας αρμόδιος φορέας

— έχει λάβει επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση και

— έχει λάβει από τον οργανισμό συμπληρωμένο έντυπο που περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ελάχιστες πληροφορίες που ορίζονται στο (Παράρτημα VIII) και

▼B

— έχει εισπράξει τα τυχόν απαιτούμενα τέλη καταχώρησης σύμφωνα με το άρθρο 16 και

— έχει πεισθεί, με βάση τα στοιχεία τα οποία έχει λάβει, και ιδίως μέσω ερευνών που διεξάγει η αρμόδια εκτελεστική αρχή σχετικά με το εάν ο οργανισμός συμμορφώνεται με την οικεία περιβαλλοντική νομοθεσία ότι ο οργανισμός πληροί όλες τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού,

καταχωρίζει τον αιτούντα οργανισμό και του χορηγεί αριθμό καταχώρησης. Ο αρμόδιος φορέας γνωστοποιεί στη διεύθυνση του οργανισμού ότι ο οργανισμός έχει καταχωριστεί στο μητρώο.

2. Εάν ο αρμόδιος φορέας λάβει έκθεση εποπτείας από τον φορέα διαπίστευσης, η οποία αποδεικνύει ότι οι δραστηριότητες του επαληθευτή ασκήθηκαν με τρόπο που δεν εγγυάται επαρκώς ότι ο αιτών οργανισμός ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του κανονισμού, αρνείται ή αναστέλλει την καταχώρηση κατά περίπτωση έως ότου βεβαιωθεί για τη συμμόρφωση του οργανισμού προς το EMAS.

3. Εάν ένας οργανισμός παραλείψει να υποβάλει στον αρμόδιο φορέα, εντός τριών μηνών από τη σχετική αίτηση του τελευταίου,

— την ετήσια επικυρωμένη ενημέρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης, ή

— συμπληρωμένο από τον οργανισμό έντυπο που περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ελάχιστες πληροφορίες που ορίζονται στο Παράρτημα VIII, ή

— τα τυχόν απαιτούμενα τέλη καταχώρησης,

η καταχώρηση του οργανισμού αναστέλλεται ή διαγράφεται, κατά περίπτωση, ανάλογα με τη φύση και την έκταση της παράλειψης. Ο αρμόδιος φορέας ενημερώνει τη διεύθυνση του οργανισμού σχετικά με τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη των σχετικών μέτρων.

4. Αν ο αρμόδιος φορέας συνάγει οποιαδήποτε στιγμή, με βάση τα εις χείρας του στοιχεία, ότι ο οργανισμός δεν πληροί πλέον μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού, η καταχώρηση του οργανισμού αναστέλλεται ή διαγράφεται, κατά περίπτωση, ανάλογα με τη φύση και την έκταση της παράλειψης.

Αν ο αρμόδιος φορέας πληροφορηθεί από την αρμόδια εκτελεστική αρχή ότι ένας οργανισμός έχει διαπράξει παράβαση των ισχυουσών ρυθμιστικών απαιτήσεων προστασίας του περιβάλλοντος, αρνείται την καταχώρηση του εν λόγω οργανισμού ή, ενδεχομένως, αναστέλλει την καταχώρισή του.

5. Η άρνηση της καταχώρησης, καθώς και η διαγραφή ή η αναστολή της καταχώρησης προϋποθέτει διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους προκειμένου να χορηγηθούν στον αρμόδιο φορέα τα αναγκαία στοιχεία για να μπορέσει να λάβει απόφαση. Ο αρμόδιος φορέας ενημερώνει τη διεύθυνση του οργανισμού σχετικά με τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη των σχετικών μέτρων και για την πορεία των συζητήσεων με την αρμόδια εκτελεστική αρχή.

6. Η άρνηση ή αναστολή αίρεται αν ο αρμόδιος φορέας λάβει αποδεικτικά στοιχεία ότι ο οργανισμός πληροί τις απαιτήσεις του EMAS ή αν λάβει αποδεικτικά στοιχεία από την αρμόδια εκτελεστική αρχή ότι η παράβαση έχει παύσει και ότι ο οργανισμός έχει λάβει επαρκή μέτρα για να εξασφαλίσει ότι δεν θα επαναληφθεί.

Άρθρο 7

Μητρώο καταχωρημένων οργανισμών και διαπιστευμένων επαληθευτών περιβάλλοντος

1. Ο φορέας διαπίστευσης καταρτίζει, αναθεωρεί και ενημερώνει κατάλογο των επαληθευτών περιβάλλοντος καθώς και το

▼B

πεδίο διαπίστευσής τους σε κάθε κράτος μέλος και κοινοποιεί στην Επιτροπή και στον αρμόδιο φορέα κάθε μήνα, απευθείας ή μέσω των εθνικών αρχών κατά την κρίση του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, τις αλλαγές που επέρχονται στον εν λόγω κατάλογο.

2. Οι αρμόδιοι φορείς καταρτίζουν και τηρούν κατάλογο των καταχωρημένων οργανισμών σε κάθε κράτος μέλος και ενημερώνουν αυτόν τον κατάλογο κάθε μήνα. Οι αρμόδιοι φορείς κοινοποιούν κάθε μήνα στην Επιτροπή, απευθείας ή μέσω των εθνικών αρχών κατά την κρίση του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, τις αλλαγές που επέρχονται στον εν λόγω κατάλογο, και μπορούν να οργανώνουν, στο δίκτυο των τοπικών εξουσιοδοτημένων οργανισμών, ένα σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, αναλόγως των οικονομικών τομέων και των τομέων αρμοδιότητας.

3. Η Επιτροπή τηρεί και θέτει στη διάθεση του κοινού το μητρώο των επαληθευτών περιβάλλοντος και των καταχωρημένων στο πλαίσιο του EMAS οργανισμών.

Άρθρο 8

Λογότυπο

1. Οι οργανισμοί οι οποίοι συμμετέχουν στο EMAS μπορούν να χρησιμοποιούν το λογότυπο που ορίζεται στο παράρτημα IV μόνο εάν τη δεδομένη στιγμή είναι καταχωρημένοι στο EMAS. Τα τεχνικά στοιχεία για την αναπαραγωγή του λογότυπου καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2 και δημοσιεύονται από την Επιτροπή.

2. Το λογότυπο του EMAS μπορεί να χρησιμοποιείται από τους οργανισμούς στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) σε επικυρωμένο πληροφοριακό υλικό, όπως περιγράφεται στο Παράρτημα III παράγραφος 3.5, υπό τους όρους που καθορίζονται στις κατευθύνσεις που θεσπίζει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2 και οι οποίοι εξασφαλίζουν ότι δεν γίνεται σύγχυση με σήματα περιβαλλοντικών προϊόντων, (στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται το λογότυπο 2 όπως εμφαίνεται στο Παράρτημα IV),

β) σε επικυρωμένες περιβαλλοντικές δηλώσεις (στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται το λογότυπο 2 όπως εμφαίνεται στο Παράρτημα IV),

γ) σε επιστολόχαρτα καταχωρημένων οργανισμών (στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται το λογότυπο 1 όπως εμφαίνεται στο Παράρτημα IV),

δ) σε πληροφοριακό υλικό που προβάλλει τη συμμετοχή ενός οργανισμού στο EMAS, (στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται το λογότυπο 1 όπως εμφαίνεται στο Παράρτημα IV),

ε) σε διαφημίσεις για προϊόντα, δραστηριότητες και υπηρεσίες, μόνον υπό τους όρους που καθορίζονται στις κατευθύνσεις που θεσπίζει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2 και οι οποίοι εξασφαλίζουν ότι δεν γίνεται σύγχυση με σήματα περιβαλλοντικών προϊόντων.

3. Το λογότυπο δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) σε προϊόντα ή στη συσκευασία τους,

β) σε συνδυασμό με συγκριτικούς ισχυρισμούς αναφορικά με άλλα προϊόντα, δραστηριότητες και υπηρεσίες.

Η Επιτροπή εξετάζει, ωστόσο, στο πλαίσιο της αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 3, σε ποιες εξαιρετικές περιστάσεις το λογότυπο μπορεί να χρησιμοποιείται και, για αυτές τις περιπτώσεις, θεσπίζει κανόνες σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, οι οποίοι εξασφαλίζουν ότι δεν γίνεται σύγχυση με σήματα περιβαλλοντικών προϊόντων.

▼B

Άρθρο 9

Σχέσεις με τα ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα

1. Οργανισμοί που εφαρμόζουν ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα για περιβαλλοντικά θέματα τα οποία σχετίζονται με το EMAS, και για τους οποίους έχει πιστοποιηθεί, με κατάλληλες διαδικασίες πιστοποίησης, ότι συμμορφώνονται προς τα εν λόγω πρότυπα, θεωρείται ότι πληρούν τις αντίστοιχες απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, εφόσον:

α) τα πρότυπα έχουν αναγνωριστεί από την Επιτροπή, η οποία ενεργεί με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2,

β) οι απαιτήσεις για τη διαπίστευση των φορέων πιστοποίησης έχουν αναγνωριστεί από την Επιτροπή η οποία ενεργεί με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

Τα στοιχεία των αναγνωρισμένων προτύπων (συμπεριλαμβανομένων των τμημάτων του EMAS στα οποία έχουν εφαρμογή) και των αναγνωρισμένων απαιτήσεων διαπίστευσης δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

2. Για να είναι δυνατή η καταχώρηση των οργανισμών της παραγράφου 1 στο EMAS, οι ενδιαφερόμενοι οργανισμοί αποδεικνύουν στον επαληθευτή περιβάλλοντος τη συμμόρφωσή τους προς τις απαιτήσεις που δεν καλύπτονται από τα αναγνωρισμένα πρότυπα.

Άρθρο 10

Σχέση με την λοιπή περιβαλλοντική νομοθεσία στην Κοινότητα

1. Το EMAS εφαρμόζεται με την επιφύλαξη:

α) της κοινοτικής νομοθεσίας, ή

β) της εθνικής νομοθεσίας ή των εθνικών τεχνικών προτύπων που δεν διέπονται από την κοινοτική νομοθεσία και

γ) των υποχρεώσεων που υπέχουν οι οργανισμοί δυνάμει αυτών των νόμων και προτύπων όσον αφορά τους περιβαλλοντικούς ελέγχους.

2. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο η καταχώρηση στο EMAS σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εφαρμογής και της εκτέλεσης της περιβαλλοντικής νομοθεσίας για να αποφευχθεί η άσκοπη αλληλεπικάλυψη των προσπαθειών που καταβάλλουν οι οργανισμοί και οι αρμόδιες εκτελεστικές αρχές.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα τα οποία λαμβάνουν στο θέμα αυτό. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες που λαμβάνει από τα κράτη μέλη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το ταχύτερο δυνατό και τουλάχιστον ανά τριετία.

Άρθρο 11

Προώθηση της συμμετοχής των οργανισμών και ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων

1. Τα κράτη μέλη προωθούν τη συμμετοχή των οργανισμών στο EMAS και, ιδίως, εξετάζουν την ανάγκη εξασφάλισης της συμμετοχής των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ):

— διευκολύνοντας την πρόσβασή τους στην πληροφόρηση, σε ταμεία ενίσχυσης, σε κρατικά θεσμικά όργανα και δημόσιες συμβάσεις προμηθειών, υπό την επιφύλαξη των κοινοτικών κανόνων περί δημοσίων συμβάσεων προμηθειών,

— θεσπίζοντας ή προωθώντας μέτρα τεχνικής συνδρομής, κυρίως σε συνδυασμό με πρωτοβουλίες κατάλληλων επαγγελματικών ή τοπικών κέντρων επαφών (π.χ. τοπικές αρχές, εμπορικά επιμελητήρια, επαγγελματικές ή βιοτεχνικές οργανώσεις),

▼B

— φροντίζοντας ώστε ένα λογικό τιμολόγιο εγγραφής να επιτρέπει τη μεγαλύτερη συμμετοχή.

Προκειμένου να προωθήσουν τη συμμετοχή των ΜΜΕ, συμπεριλαμβανομένων των συγκεντρωμένων σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές, οι τοπικές αρχές, σε συνεργασία με βιομηχανικές ενώσεις, εμπορικά επιμελητήρια και ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να συνδράμουν στον προσδιορισμό σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Οι ΜΜΕ μπορούν στη συνέχεια να χρησιμοποιήσουν αυτά τα στοιχεία για τη διαμόρφωση του περιβαλλοντικού τους προγράμματος και τον καθορισμό των σκοπών και στόχων του συστήματος διαχείρισης του EMAS. Επιπλέον, μπορούν να θεσπιστούν σε περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, προγράμματα που ενθαρρύνουν την συμμετοχή των ΜΜΕ, όπως μια σταδιακή προσέγγιση η οποία θα οδηγήσει τελικά στην καταχώρηση στο EMAS. Το σύστημα πρέπει να λειτουργεί με τέτοιο τρόπο ώστε να αποφεύγεται η περιττή διοικητική επιβάρυνση για τους συμμετέχοντες, και ειδικότερα τους μικρούς οργανισμούς.

2. Προκειμένου να ενθαρρυνθεί η συμμετοχή οργανισμών στο EMAS η Επιτροπή και άλλα θεσμικά όργανα της Κοινότητας καθώς και άλλες δημόσιες αρχές σε εθνικό επίπεδο θα πρέπει να εξετάζουν, με την επιφύλαξη της κοινοτικής νομοθεσίας, με ποιον τρόπο η καταχώρηση στο EMAS μπορεί να λαμβάνεται υπόψη κατά τη θέσπιση των κριτηρίων για τις εθνικές πολιτικές σύναψης δημοσίων συμβάσεων.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα τα οποία λαμβάνουν δυνάμει του παρόντος άρθρου. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες που λαμβάνει από τα κράτη μέλη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το ταχύτερο δυνατό και τουλάχιστον ανά τριετία.

Άρθρο 12

Πληροφόρηση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

α) οι οργανισμοί να ενημερώνονται για το περιεχόμενο του παρόντος κανονισμού,

β) το κοινό να ενημερώνεται για τους σκοπούς και τα κύρια στοιχεία του EMAS.

Τα κράτη μέλη, όπου αυτό απαιτείται, σε συνεργασία, μεταξύ άλλων, με τις ενώσεις επιχειρηματιών, τις ενώσεις προστασίας των καταναλωτών, τους περιβαλλοντικούς οργανισμούς τα συνδικάτα και τις τοπικές αρχές, χρησιμοποιούν, ειδικότερα, επαγγελματικές δημοσιεύσεις, τοπικές εφημερίδες, εκστρατείες προβολής ή άλλα λειτουργικά μέσα για να καταστήσουν το EMAS γνωστό στο κοινό.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα τα οποία λαμβάνουν δυνάμει του παρόντος άρθρου.

3. Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την προώθηση του EMAS σε κοινοτικό επίπεδο. Εξετάζει, ιδίως, σε συνεννόηση με τα μέλη της επιτροπής του άρθρου 14 παράγραφος 1 τη δυνατότητα διάδοσης της βέλτιστης πρακτικής με κατάλληλα μέσα και τρόπους.

Άρθρο 13

Παραβάσεις

Σε περίπτωση παράβασης του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα νομικά ή διοικητικά μέτρα, τα οποία κοινοποιούν στην Επιτροπή.

▼B

Άρθρο 14

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 15

Επανεξέταση

1. Η Επιτροπή επανεξετάζει το EMAS με βάση την εμπειρία που θα έχει αποκτηθεί από τη λειτουργία του και τις διεθνείς εξελίξεις, το αργότερο πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και, αν το κρίνει απαραίτητο, προτείνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο τις κατάλληλες τροποποιήσεις.

2. Όλα τα Παραρτήματα του παρόντος κανονισμού, με εξαίρεση το Παράρτημα V, αναπροσαρμόζονται από την Επιτροπή, με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, με βάση την εμπειρία που έχει αποκτηθεί από τη λειτουργία του EMAS και σύμφωνα με ανάγκες που εντοπίστηκαν για θέσπιση κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις απαιτήσεις του EMAS.

3. Η Επιτροπή αξιολογεί, ειδικότερα, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και το αργότερο πέντε έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, την χρήση, αναγνώριση και ερμηνεία, ιδίως εκ μέρους του κοινού και άλλων ενδιαφερομένων μερών, του λογοτύπου του EMAS και εκτιμά εάν υπάρχει ανάγκη αναθεώρησης του λογοτύπου και των προϋποθέσεων για τη χρησιμοποίησή του.

Άρθρο 16

Δαπάνες και τέλη

1. Επιτρέπεται η επιβολή συστήματος τελών, του οποίου τις λεπτομέρειες θα καθορίζουν τα κράτη μέλη, για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών που συνδέονται με τη διαδικασία καταχώρησης των οργανισμών και τη διαπίστευση και εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος καθώς και των συναφών δαπανών λειτουργίας του EMAS.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 17

Κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 καταργείται από της ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού, υπό την επιφύλαξη των παραγράφων 2-5 του παρόντος άρθρου.

2. Τα εθνικά συστήματα διαπίστευσης και οι αρμόδιοι φορείς που έχουν συσταθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 εξακολουθούν να ισχύουν. Τα κράτη μέλη τροποποιούν τις διαδικασίες που ακολουθούν τα συστήματα διαπίστευσης και οι αρμόδιοι φορείς σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω συστήματα θα λειτουργούν πλήρως εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος κανονισμού.

▼B

3. Οι επαληθευτές περιβάλλοντος οι οποίοι έχουν διαπιστευθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 μπορούν να συνεχίσουν να εκτελούν τα καθήκοντα τους σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

4. Οι χώροι δραστηριοτήτων οι οποίοι έχουν καταχωρισθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 θα παραμείνουν στο μητρώο του EMAS. Οι νέες απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού ελέγχονται τη στιγμή της επόμενης επαλήθευσης του χώρου δραστηριοτήτων. Εάν η επόμενη επαλήθευση πρόκειται να πραγματοποιηθεί λιγότερο από έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η ημερομηνία της επόμενης επαλήθευσης μπορεί να μετατεθεί κατά έξι μήνες σε συμφωνία με τον επαληθευτή περιβάλλοντος και τους αρμόδιους φορείς.

5. Οι παράγραφοι 3 και 4 εφαρμόζονται επίσης στους διαπιστευμένους επαληθευτές περιβάλλοντος και τους καταχωρημένους χώρους δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93, με την προϋπόθεση ότι οι υπεύθυνοι φορείς διαπίστευσης και οι αρμόδιοι φορείς έχουν συμφωνήσει ότι οι επαληθευτές περιβάλλοντος και οι καταχωρημένοι χώροι δραστηριοτήτων πληρούν όλες τις προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 18

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Α. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Το σύστημα διαχείρισης του περιβάλλοντος εφαρμόζεται σύμφωνα με τις ακόλουθες απαιτήσεις (τμήμα 4 του EN ISO 14001:1996) (*):

I-Α. Απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης

I-Α.1. Γενικές απαιτήσεις

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, του οποίου οι απαιτήσεις περιγράφονται στο παρόν παράρτημα.

I-Α.2. Περιβαλλοντική πολιτική

Η ανώτατη διοίκηση πρέπει να καθορίσει την περιβαλλοντική πολιτική του οργανισμού και να εξασφαλίσει ότι

α) είναι κατάλληλη για τη φύση, το εύρος και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων, προϊόντων ή υπηρεσιών του,

β) περιλαμβάνει δέσμευση για συνεχή βελτίωση και πρόληψη της ρύπανσης,

γ) περιλαμβάνει δέσμευση για συμμόρφωση προς τη σχετική περιβαλλοντική νομοθεσία και τους κανονισμούς και προς άλλες απαιτήσεις τις οποίες ο οργανισμός έχει αποδεχτεί,

δ) παρέχει το πλαίσιο για τον καθορισμό και την ανασκόπηση των περιβαλλοντικών αντικειμενικών σκοπών και στόχων,

ε) είναι τεκμηριωμένη, εφαρμόζεται, τηρείται και γνωστοποιείται σε όλους τους εργαζομένους,

στ) είναι διαθέσιμη στο κοινό.

I-Α.3. Σχεδιασμός

I-Α.3.1. *Περιβαλλοντικές πλευρές*

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασία(-ες) για τον εντοπισμό των περιβαλλοντικών πλευρών των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του, τις οποίες μπορεί να ελέγξει και επί των οποίων μπορεί να αναμένεται ότι έχει δυνατότητα παρέμβασης, προκειμένου να προσδιορίσει εκείνες που έχουν ή μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Ο οργανισμός πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι πλευρές που σχετίζονται με αυτές τις σημαντικές επιπτώσεις λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό των περιβαλλοντικών αντικειμενικών του σκοπών.

Ο οργανισμός πρέπει να τηρεί τα ανωτέρω στοιχεία ενήμερα.

I-Α.3.2. *Νομικές και άλλες απαιτήσεις*

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασία για να εντοπίζει και να έχει πρόσβαση στις νομικές και άλλες απαιτήσεις που έχει αποδεχτεί, και οι οποίες έχουν εφαρμογή στις περιβαλλοντικές πλευρές των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του.

I-Α.3.3. *Αντικειμενικοί σκοποί και στόχοι*

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί τεκμηριωμένους περιβαλλοντικούς αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους σε κάθε σχετική λειτουργία και επίπεδο εντός των πλαισίων του.

Ο οργανισμός, όταν καθιερώνει και ανασκοπεί τους αντικειμενικούς του σκοπούς πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις νομικές και άλλες απαιτήσεις, τις σημαντικές περιβαλλοντικές του πλευρές, τις τεχνολογικές επιλογές και τις οικονομικές, λειτουργικές και επιχειρησιακές του απαιτήσεις, καθώς και τις απόψεις των ενδιαφερόμενων μερών.

(*) Η χρήση του κειμένου του εθνικού προτύπου, που αναπαράγεται στο παρόν παράρτημα, έχει γίνει με την άδεια της CEN (ΕΕΤ). Το πλήρες κείμενο του εθνικού προτύπου διατίθεται επί πληρωμή από τους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης, ο πίνακας των οποίων παρατίθεται στο παρόν παράρτημα.

▼B

Οι αντικειμενικοί σκοποί και στόχοι πρέπει να είναι συνεπείς με την περιβαλλοντική πολιτική, συμπεριλαμβανομένης της δέσμευσης για πρόληψη ρύπανσης.

I-A.3.4. *Πρόγραμμα(-τα) περιβαλλοντικής διαχείρισης*

Ο οργανισμός πρέπει να καταρτίσει και να διατηρεί πρόγραμμα(-τα) για την επίτευξη των αντικειμενικών του σκοπών και στόχων. Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει:

α) ορισμό ευθυνών για την επίτευξη των αντικειμενικών σκοπών και στόχων σε κάθε σχετική λειτουργία και επίπεδο του οργανισμού,

β) τα μέσα και το χρονικό πλαίσιο μέσω των οποίων τα παραπάνω πρέπει να επιτευχθούν.

Εάν ένα έργο σχετίζεται με νέες εξελίξεις και νέες ή τροποποιημένες δραστηριότητες, προϊόντα ή υπηρεσίες, το (τα) πρόγραμμα(-τα) πρέπει να διορθωθεί(ούν) όπου χρειάζεται ώστε να εξασφαλιστεί ότι η περιβαλλοντική διαχείριση εφαρμόζεται και στα έργα αυτά.

I-A.4. Εφαρμογή και λειτουργία

I-A.4.1. *Δομή και ευθύνες*

Οι ρόλοι, οι ευθύνες και οι αρμοδιότητες και οι πρέπει να καθορίζονται, να τεκμηριώνονται και γνωστοποιούνται προκειμένου να εξυπηρετήσουν αποτελεσματικά την περιβαλλοντική διαχείριση.

Η διοίκηση πρέπει να παράσχει τα μέσα που είναι ουσιώδη για την εφαρμογή και τον έλεγχο του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης. Τα μέσα αυτά συμπεριλαμβάνουν ανθρώπινους πόρους και εξειδικευμένες δεξιότητες, τεχνολογία και οικονομικούς πόρους.

Η ανώτατη διοίκηση του οργανισμού πρέπει να διορίσει ειδικό εκπρόσωπο ή εκπροσώπους της, ο οποίος ανεξάρτητα από άλλες ευθύνες, πρέπει να έχει καθορισμένους ρόλους, ευθύνες και αρμοδιότητα για

α) να εξασφαλίζει ότι οι απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης έχουν καθιερωθεί, εφαρμόζονται, και τηρούνται σύμφωνα με το προκείμενο Διεθνές Πρότυπο,

β) να δίνει αναφορά στην ανώτατη διοίκηση σχετικά με την επίδοση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, προκειμένου αυτή να προβεί σε ανασκόπηση και βελτίωσή του.

I-A.4.2. *Εκπαίδευση, ευαισθητοποίηση και ικανότητα*

Ο οργανισμός πρέπει να προσδιορίζει τις ανάγκες για εκπαίδευση. Πρέπει να απαιτεί όπως όλο το προσωπικό, του οποίου η εργασία μπορεί να επιφέρει σημαντική επίπτωση στο περιβάλλον, εκπαιδεύεται καταλλήλως.

Πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασίες για να ενημερώνει και να ευαισθητοποιεί τους εργαζόμενους ή τα μέλη του σε κάθε θέση και επίπεδο ως προς:

α) τη σπουδαιότητα της συμμόρφωσης προς την περιβαλλοντική πολιτική, τις διαδικασίες και τις απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης,

β) τις σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, πραγματικές ή δυνητικές, των δραστηριοτήτων τους, και τα περιβαλλοντικά οφέλη από τη βελτιωμένη ατομική επίδοση,

γ) τους ρόλους τους και τις ευθύνες τους για την επίτευξη της συμμόρφωσης προς την περιβαλλοντική πολιτική, τις διαδικασίες και τις απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι αναγκαίες για την ετοιμότητα και ανταπόκριση σε επείγοντα περιστατικά,

δ) τις δυνητικές συνέπειες της απόκλισης από τις προκαθορισμένες διαδικασίες λειτουργίας.

Το προσωπικό το οποίο εκτελεί έργο που μπορεί να έχει σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις πρέπει να είναι ικανό έχοντας αποκτήσει κατάλληλη εκπαίδευση, κατάρτιση ή/και εμπειρία.

▼B

I-A.4.3. *Επικοινωνία*

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασίες σε σχέση με τις περιβαλλοντικές του πλευρές και το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης για:

α) την εσωτερική επικοινωνία μεταξύ των διαφόρων επιπέδων και λειτουργιών του οργανισμού,

β) τη λήψη και καταγραφή σχετικών στοιχείων από εξωτερικά ενδιαφερόμενα μέρη καθώς και την ανταπόκριση σε αυτά.

Ο οργανισμός πρέπει να εξετάζει τις διεργασίες για την προς τα έξω επικοινωνία επί των σημαντικών περιβαλλοντικών πλευρών και να καταγράφει σε αρχείο την απόφασή του.

I-A.4.4. *Τεκμηρίωση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης*

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί πληροφορίες, σε γραπτή ή ηλεκτρονική μορφή, για να:

α) περιγράφει τα κύρια σημεία του συστήματος διαχείρισης και την μεταξύ τους αλληλεπίδραση,

β) παρέχει κατεύθυνση στη σχετική τεκμηρίωση.

I-A.4.5. *Έλεγχος εγγράφων*

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασίες για τον έλεγχο όλων των εγγράφων που απαιτούνται από το προκείμενο Διεθνές Πρότυπο ώστε να εξασφαλίζει ότι:

α) αυτά μπορεί να εντοπίζονται,

β) αυτά ανασκοπούνται περιοδικά, αναθεωρούνται όπως είναι απαραίτητο και εγκρίνονται ως προς την επάρκειά τους από εξουσιοδοτημένο προσωπικό,

γ) οι τρέχουσες εκδόσεις των σχετικών εγγράφων είναι διαθέσιμες οπουδήποτε εκτελούνται εργασίες ουσιώδεις για την αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης,

δ) τα απαρχαιωμένα έγγραφα απομακρύνονται αμέσως από όλα τα σημεία έκδοσης και τα σημεία χρήσης, ή λαμβάνονται άλλα μέτρα κατά της ακούσιας χρήσης αυτών,

ε) σε τυχόν απαρχαιωμένα έγγραφα, τα οποία φυλάσσονται για σκοπούς νομικούς ή/και για διατήρησης γνώσεων, τίθεται η δέουσα ένδειξη.

Το υλικό της τεκμηρίωσης πρέπει να είναι ευανάγνωστο, χρονολογημένο (με τις ημερομηνίες αναθεώρησης) και εύκολα εντοπίσιμο, να τηρείται με τάξη και να φυλάσσεται για προκαθορισμένη περίοδο. Πρέπει να καθιερωθούν και να τηρούνται διαδικασίες και ευθύνες σχετικά με τη δημιουργία και τροποποίηση των διαφόρων τύπων εγγράφων.

I-A.4.6. *Επιχειρησιακός έλεγχος*

Ο οργανισμός επισημαίνει τις λειτουργίες και δραστηριότητες που είναι συνδεδεμένες με τις εντοπισθείσες σημαντικές περιβαλλοντικές πλευρές σε συμφωνία με την πολιτική, τους αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους. Ο οργανισμός πρέπει να σχεδιάσει τις δραστηριότητες αυτές, συμπεριλαμβανομένης της συντήρησης, προκειμένου να διασφαλίσει ότι αυτές διεξάγονται κάτω από προκαθορισμένες συνθήκες, μέσω

α) της καθιέρωσης και της τήρησης τεκμηριωμένων διαδικασιών για την κάλυψη καταστάσεων όπου η απουσία τους θα μπορούσε να οδηγήσει σε αποκλίσεις από την περιβαλλοντική πολιτική και τους αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους,

β) του καθορισμού κριτηρίων λειτουργίας στις διαδικασίες,

γ) της καθιέρωσης και τήρησης διαδικασιών που σχετίζονται με τις εντοπίσιμες σημαντικές περιβαλλοντικές πλευρές των εμπορευμάτων και υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται από τον οργανισμό και γνωστοποίησης των σχετικών διαδικασιών και απαιτήσεων στους προμηθευτές και συμβαλλόμενους.

I-A.4.7. *Ετοιμότητα και ανταπόκριση σε επείγοντα περιστατικά*

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασίες για τον προσδιορισμό της πιθανότητας εμφάνισης ατυχημάτων και επειγουσών καταστάσεων και αντίδρασης σε αυτά, καθώς

▼B

και για την πρόληψη και τον περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεών τους.

Ο οργανισμός πρέπει να ανασκοπεί και να αναθεωρεί, όπου είναι απαραίτητο, τις διαδικασίες ετοιμότητας και αντιμετώπισης επειγόντων περιστατικών ή επειγουσών καταστάσεων.

Ο οργανισμός πρέπει επίσης, όπου είναι πρακτικά εφικτό, να δοκιμάζει περιοδικά αυτές τις διαδικασίες.

I-A.5. Έλεγχοι και διορθωτικές ενέργειες

I-A.5.1. *Παρακολούθηση και μέτρηση*

Ο οργανισμός θεσπίζει και διατηρεί τεκμηριωμένες διαδικασίες για την παρακολούθηση και μέτρηση, σε τακτική βάση, των βασικών χαρακτηριστικών των λειτουργιών και δραστηριοτήτων του, οι οποίες μπορεί να έχουν σημαντική επίπτωση στο περιβάλλον. Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει την καταγραφή πληροφοριών ώστε να παρακολουθείται η επίδοση, καθώς και σχετικούς επιχειρησιακούς ελέγχους και συμμόρφωση προς τους αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους του οργανισμού.

Ο εξοπλισμός παρακολούθησης πρέπει να μετρονομείται και να συντηρείται, και τα αρχεία της εργασίας αυτής πρέπει να τηρούνται, σύμφωνα με τις διαδικασίες του οργανισμού.

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί τεκμηριωμένη διαδικασία για την περιοδική αξιολόγηση της συμμόρφωσης προς την σχετική περιβαλλοντική νομοθεσία και τους περιβαλλοντικούς κανονισμούς.

I-A.5.2. *Μη συμμόρφωση και διορθωτική και προληπτική δράση*

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασίες για τον καθορισμό των ευθυνών και των αρμοδιοτήτων για τον χειρισμό και διερεύνηση της μη συμμόρφωσης, αναλαμβάνοντας δράση για τον περιορισμό τυχόν επιπτώσεων που προκλήθηκαν, και για την έναρξη και ολοκλήρωση διορθωτικών και προληπτικών δράσεων.

Κάθε διορθωτική ή προληπτική δράση, που αναλαμβάνεται για την εξάλειψη των αιτίων των πραγματικών ή δυνητικών μη συμμορφώσεων, πρέπει να είναι ανάλογη προς το μέγεθος των προβλημάτων και προς τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Ο οργανισμός πρέπει να εφαρμόζει και να καταγράφει κάθε αλλαγή στις τεκμηριωμένες διαδικασίες που προκύπτουν από διορθωτικές και προληπτικές δράσεις.

I-A.5.3. *Αρχεία*

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασίες για την ταυτοποίηση, διατήρηση και καταστροφή των περιβαλλοντικών αρχείων. Τα αρχεία αυτά πρέπει να περιλαμβάνουν αρχεία εκπαίδευσης, και τα αποτελέσματα επιθεωρήσεων και ανασκοπήσεων.

Τα περιβαλλοντικά αρχεία πρέπει να είναι ευανάγνωστα, εντοπίσιμα και να επιτρέπουν να επισημανθεί η οικεία δραστηριότητα, προϊόν ή υπηρεσία. Τα περιβαλλοντικά αρχεία πρέπει να αποθηκεύονται και να διατηρούνται με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι εύκολα ανακτήσιμα και να προστατεύονται από ζημία, φθορά ή απώλεια. Ο χρόνος διατήρησής τους πρέπει να καθορίζεται και να καταγράφεται.

Τα αρχεία πρέπει να διατηρούνται όπως ταιριάζει στο σύστημα και τον οργανισμό για να αποδεικνύουν την συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του προκειμένου Διεθνούς Προτύπου.

I-A.5.4. *Επιθεώρηση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης*

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί πρόγραμμα(τα) και διαδικασίες για τη διεξαγωγή περιοδικών επιθεωρήσεων του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης προκειμένου να:

α) προσδιορίζει εάν το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης,

1) συμμορφώνεται ή όχι προς τις σχεδιασθείσες ρυθμίσεις για την περιβαλλοντική διαχείριση, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων του παρόντος Διεθνούς Προτύπου, και

2) έχει εφαρμοστεί και διατηρείται σωστά ή όχι και

▼B

β) παρέχει στη διοίκηση πληροφορίες για τα αποτελέσματα των επιθεωρήσεων.

Το πρόγραμμα επιθεώρησης του οργανισμού, συμπεριλαμβανομένου κάθε χρονοδιαγράμματος, πρέπει να βασίζεται στην περιβαλλοντική σημασία της συγκεκριμένης δραστηριότητας και στα αποτελέσματα προηγούμενων επιθεωρήσεων. Οι διαδικασίες επιθεώρησης, προκειμένου να είναι πλήρεις, πρέπει να καλύπτουν το πεδίο εφαρμογής της επιθεώρησης, τη συχνότητα και τις μεθοδολογίες, καθώς επίσης τις ευθύνες και απαιτήσεις για τη διεξαγωγή των επιθεωρήσεων και την σύνταξη εκθέσεων για τα αποτελέσματα.

I-A.6. Ανασκόπηση από τη διοίκηση

Η ανώτατη διοίκηση του οργανισμού πρέπει να ανασκοπεί, σε χρονικά διαστήματα που η ίδια αποφασίζει, το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, για να εξασφαλίζει τη συνεχιζόμενη καταλληλότητα, επάρκεια και αποτελεσματικότητα αυτού. Η ανασκόπηση πρέπει να εξασφαλίζει ότι έχουν συλλεχθεί οι απαραίτητες πληροφορίες που θα επιτρέψουν στη διοίκηση να προβεί στην αξιολόγηση αυτή. Η ανασκόπηση πρέπει να τεκμηριώνεται.

Η ανασκόπηση πρέπει να εξετάζει την πιθανή ανάγκη για αλλαγές στην πολιτική, στους αντικειμενικούς σκοπούς και στα άλλα στοιχεία του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, υπό το φως των αποτελεσμάτων της επιθεώρησης του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, της αλλαγής των συνθηκών και της δέσμευσης για συνεχή βελτίωση.

Πίνακας εθνικών οργανισμών τυποποίησης

B: IBN — BIN (Institut Belge de Normalisation — Belgisch Instituut voor Normalisatie)

▼A1

CZ: Rada programu EMAS

▼B

DK: DS (Dansk Standard)

D: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)

▼A1

EE: EVS (Eesti Standardikeskus)

▼B

EL: ELOT (Ελληνικός οργανισμός τυποποίησης)

E: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)

F: AFNOR (Association Française de Normalisation)

IRL: NSAI (National Standards Authority of Ireland)

I: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)

▼A1

CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας

LV: LATAK (Latvijas Nacionālais Akreditācijas birojs)

LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)

▼B

L: SEE (Service de l'Énergie de l'État) (Luxembourg)

▼A1

HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)

MT: MSA (Awtorita' Maltija dwar l-Istandards / Malte Standards Authority)

▼B

NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)

A: ON (Österreichisches Normunginstitut)

▼A1

PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)

▼B

P: IPQ (Instituto Português da Qualidade)

▼A1 **SI:** SIST (Slovenský inštitut za standardizacijo)

SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)

▼B

FIN: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y.)

S: SIS (Standardiseringen i Sverige)

UK: BSI (British Standards Institution)

Β. ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ ΤΟ EMAS

1. **Συμμόρφωση προς τις κείμενες διατάξεις**

Οι οργανισμοί είναι σε θέση να αποδείξουν ότι:

α) γνωρίζουν όλη την ισχύουσα περιβαλλοντική νομοθεσία, καθώς και τις συνέπειες των διατάξεών της, για τον οργανισμό,

β) έχουν διασφαλίσει την τήρηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και

γ) έχουν θέσει σε εφαρμογή διαδικασίες οι οποίες επιτρέπουν στον οργανισμό να ανταποκρίνεται στις σχετικές απαιτήσεις σε διαρκή βάση.

2. **Επίδοση**

Ο οργανισμός είναι σε θέση να αποδείξει ότι το σύστημα διαχείρισης και οι διαδικασίες ελέγχου καλύπτουν την πραγματική περιβαλλοντική επίδοση του οργανισμού όσον αφορά τις πτυχές που αναφέρονται στο παράρτημα VI. Η επίδοση του οργανισμού όσον αφορά τους σκοπούς και στόχους του αξιολογείται ως τμήμα της διεργασίας επανεξέτασης της διαχείρισης. Ο οργανισμός μεριμνά επίσης για τη συνεχή βελτίωση της περιβαλλοντικής του επίδοσης, στα πλαίσια της οποίας μπορεί να βασίζει τη δράση του σε τοπικά, περιφερειακά και εθνικά περιβαλλοντικά προγράμματα.

Τα μέσα προς επίτευξη των σκοπών και στόχων δεν μπορούν να είναι περιβαλλοντικοί στόχοι. Εάν ο οργανισμός διαθέτει έναν ή περισσότερους χώρους δραστηριοτήτων, κάθε χώρος δραστηριοτήτων στον οποίον εφαρμόζεται το EMAS συμμορφώνεται με όλες τις απαιτήσεις του EMAS, συμπεριλαμβανομένης της συνεχούς βελτίωσης της περιβαλλοντικής επίδοσης όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο β).

3. **Εξωτερική επικοινωνία**

Ο οργανισμός είναι σε θέση να αποδείξει την ύπαρξη ανοικτού διαλόγου με το κοινό και τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών κοινοτήτων και των πελατών, αναφορικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του προκειμένου να προσδιορισθούν τα προβλήματα του κοινού και των ενδιαφερομένων μερών.

4. **Συμμετοχή των υπαλλήλων**

Πέραν των απαιτήσεων του Παραρτήματος Ι τμήμα Α, οι εργαζόμενοι συμμετέχουν στη διεργασία που αποσκοπεί στη συνεχή βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης του Οργανισμού. Για το σκοπό αυτό θα μπορούσαν να αξιοποιούνται οι κατάλληλες μορφές συμμετοχής, όπως το σύστημα του βιβλίου εισηγήσεων, οι εργασίες ομάδων επί τη βάσει σχεδίων ή οι περιβαλλοντικές επιτροπές. Ο οργανισμός λαμβάνει υπόψιν τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για την ορθή πρακτική σ' αυτόν τον τομέα. Εφόσον το ζητήσουν, συμμετέχουν επίσης τυχόν αντιπρόσωποι των εργαζομένων.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ

2.1. **Γενικές απαιτήσεις**

Οι εσωτερικοί έλεγχοι διασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες των οργανισμών ασκούνται σύμφωνα με τις καθορισμένες διαδικασίες. Ο έλεγχος μπορεί, επίσης, να αποκαλύπτει οποιαδήποτε προβλήματα συνδέονται με τις εν λόγω καθορισμένες διαδικασίες ή τυχόν δυνατότητες βελτίωσής τους. Το πεδίο των ελέγχων που διενεργούνται εντός των οργανισμών μπορεί να κυμαίνεται από τον έλεγχο μίας απλής διαδικασίας έως τον έλεγχο σύνθετων δραστηριοτήτων. Μακροπρόθεσμα, όλες οι δραστηριότητες ενός συγκεκριμένου οργανισμού υποβάλλονται σε έλεγχο. Η χρονική περίοδος η οποία απαιτείται για την ολοκλήρωση των ελέγχων όλων των δραστηριοτήτων είναι γνωστή ως κύκλος ελέγχου. Στην περίπτωση μικρών μη σύνθετων οργανισμών, όλες οι δραστηριότητες είναι δυνατόν να ελέγχονται ταυτόχρονα. Για τους οργανισμούς αυτούς, ο κύκλος ελέγχου είναι το διάστημα μεταξύ των εν λόγω ελέγχων.

Οι εσωτερικοί έλεγχοι διενεργούνται από άτομα αρκούντως ανεξάρτητα από την ελεγχόμενη δραστηριότητα προκειμένου να διασφαλίζεται αμερόληπτη κρίση. Είναι δυνατόν να διενεργούνται από μέλη του προσωπικού του οργανισμού ή τρίτα μέρη (προσωπικό άλλων οργανισμών, προσωπικό από άλλα τμήματα του ίδιου οργανισμού ή συμβούλους).

2.2. **Στόχοι**

Στο πρόγραμμα περιβαλλοντικού ελέγχου των οργανισμών καθορίζονται εγγράφως οι στόχοι κάθε ελέγχου ή κύκλου ελέγχου, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας των ελέγχων για κάθε δραστηριότητα.

Οι στόχοι περιλαμβάνουν, ειδικότερα, την αξιολόγηση των εφαρμοζόμενων συστημάτων διαχείρισης και την εξακρίβωση της συμμόρφωσής τους προς την πολιτική και το πρόγραμμα του οργανισμού, στην οποία συμπεριλαμβάνεται η συμμόρφωση προς τις σχετικές απαιτήσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

2.3. **Έκταση**

Η συνολική έκταση κάθε ελέγχου ή, κατά περίπτωση, κάθε σταδίου ενός κύκλου ελέγχου, ορίζεται επακριβώς και αναφέρεται ρητά στα εξής:

1. καλυπτόμενοι τομείς,
2. ελεγχόμενες δραστηριότητες,
3. περιβαλλοντικά κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη,
4. διάστημα καλυπτόμενο από τον έλεγχο.

Ο περιβαλλοντικός έλεγχος περιλαμβάνει ανάλυση των πραγματικών στοιχείων που απαιτούνται για την αξιολόγηση των επιδόσεων.

2.4. **Οργάνωση και πόροι**

Οι περιβαλλοντικοί έλεγχοι διενεργούνται από άτομα ή ομάδες που διαθέτουν κατάλληλη γνώση των ελεγχόμενων τομέων και πεδίων, συμπεριλαμβανομένων των γνώσεων και της εμπειρίας όσον αφορά τα σχετικά περιβαλλοντικά, διαχειριστικά, τεχνικά και ρυθμιστικά θέματα, καθώς και κατάλληλη κατάρτιση και ειδίκευση στις τεχνικές ελέγχου για την επίτευξη των δηλωμένων στόχων. Οι πόροι και ο χρόνος που διατίθενται για τον έλεγχο είναι ανάλογα προς την έκταση και τους στόχους του.

Ο έλεγχος διενεργείται με την υποστήριξη των ανώτατων διοικητικών στελεχών του οργανισμού.

Οι ελεγκτές είναι αρκούντως ανεξάρτητοι από τις δραστηριότητες που ελέγχουν, ώστε να εξασφαλίζεται η αντικειμενικότητα της κρίσης τους και η αμεροληψία τους.

▼B

2.5. **Προγραμματισμός και προετοιμασία του ελέγχου**

Κάθε έλεγχος προγραμματίζεται και προετοιμάζεται με τους εξής στόχους:

— τη διασφάλιση της διάθεσης κατάλληλων πόρων,

— τη διασφάλιση της κατανόησης, από κάθε άτομο που μετέχει στη διεργασία ελέγχου (συμπεριλαμβανομένων των ελεγκτών, της διοίκησης και του προσωπικού), του ρόλου και των ευθυνών του.

Στην προετοιμασία συμπεριλαμβάνεται η εξοικείωση με τις δραστηριότητες του οργανισμού και με το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που αυτός εφαρμόζει, καθώς και η ανασκόπηση των ευρημάτων και των πορισμάτων προηγούμενων ελέγχων.

2.6. **Δραστηριότητες ελέγχου**

Στις δραστηριότητες ελέγχου περιλαμβάνονται συζητήσεις με το προσωπικό, επαλήθευση των συνθηκών λειτουργίας και του εξοπλισμού και έλεγχος των αρχείων, των γραπτών διαδικασιών και της υπόλοιπης σχετικής τεκμηρίωσης, με σκοπό την αξιολόγηση της περιβαλλοντικής επίδοσης της ελεγχόμενης δραστηριότητας, προκειμένου να εξακριβωθεί αν ανταποκρίνεται προς τα πρότυπα και τους κανονισμούς που εφαρμόζονται ή τους σκοπούς και τους στόχους που έχουν τεθεί και αν το χρησιμοποιούμενο σύστημα διαχείρισης των περιβαλλοντικών ευθυνών είναι αποτελεσματικό και κατάλληλο. Μεταξύ άλλων, θα πρέπει να εφαρμοσθεί δειγματοληπτικός έλεγχος της συμμόρφωσης με τα εν λόγω κριτήρια προκειμένου να εξακριβωθεί η αποτελεσματικότητα του συστήματος.

Η διεργασία ελέγχου περιλαμβάνει, ειδικότερα, τα ακόλουθα στάδια:

α) κατανόηση των συστημάτων διαχείρισης,

β) εκτίμηση των πλεονεκτημάτων και αδυναμιών των συστημάτων διαχείρισης,

γ) συγκέντρωση σχετικών στοιχείων,

δ) αξιολόγηση των ευρημάτων του ελέγχου,

ε) σύνταξη των συμπερασμάτων του ελέγχου,

στ) έκθεση των ευρημάτων και πορισμάτων του ελέγχου.

2.7. **Έκθεση των ευρημάτων και πορισμάτων του ελέγχου**

1. Στο τέλος κάθε ελέγχου και κύκλου ελέγχου, οι ελεγκτές συντάσσουν γραπτή έκθεση ελέγχου, με κατάλληλη μορφή και περιεχόμενο, για την πλήρη και επίσημη αναφορά των ευρημάτων και των πορισμάτων του ελέγχου.

   Τα ευρήματα και τα πορίσματα του ελέγχου ανακοινώνονται επισήμως στα ανώτατα διοικητικά στελέχη του οργανισμού.

2. Βασικοί σκοποί της γραπτής έκθεσης ελέγχου είναι:

   α) η απόδειξη της έκτασης του ελέγχου,

   β) η παροχή στη διοίκηση πληροφοριών όσον αφορά τον βαθμό συμμόρφωσης με την περιβαλλοντική πολιτική του οργανισμού και την περιβαλλοντική πρόοδο του οργανισμού,

   γ) η παροχή στη διοίκηση πληροφοριών όσον αφορά την αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία των μέτρων παρακολούθησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του οργανισμού,

   δ) ενδεχομένως, η απόδειξη της ανάγκης για διορθωτική δράση.

2.8. **Συνέχεια του ελέγχου**

Η διεργασία ελέγχου ολοκληρώνεται με την κατάρτιση και εφαρμογή κατάλληλου σχεδίου διορθωτικής δράσης.

Πρέπει να έχουν συγκροτηθεί και να λειτουργούν κατάλληλοι μηχανισμοί, ούτως ώστε να δίδεται συνέχεια στα αποτελέσματα του ελέγχου.

▼B

2.9. **Συχνότητα των ελέγχων**

Ο έλεγχος ή ο κύκλος ελέγχων ολοκληρώνεται, ενδεχομένως, κατά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν τα 3 χρόνια. Η συχνότητα ελέγχου οποιασδήποτε δραστηριότητας εξαρτάται από τα ακόλουθα στοιχεία:

α) φύση, έκταση και πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων,

β) σημασία των σχετικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων,

γ) σημασία και αμεσότητα των προβλημάτων που διαπιστώθηκαν από προηγούμενους ελέγχους,

δ) ιστορικό των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Πιο σύνθετες δραστηριότητες με σοβαρότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις ελέγχονται συχνότερα.

Οι οργανισμοί καθορίζουν οι ίδιοι το πρόγραμμα ελέγχου και τη συχνότητα των ελέγχων, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής, που εκδίδονται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ

3.1. **Εισαγωγή**

Η περιβαλλοντική δήλωση αποσκοπεί στην παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών στο κοινό και σε άλλους ενδιαφερόμενους σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και επιδόσεις, καθώς και στη συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων του οργανισμού. Αποτελεί επίσης μέσο ανταπόκρισης στις απαιτήσεις των ενδιαφερομένων μερών που επισημάνθηκαν στο πλαίσιο του Παραρτήματος I τμήμα B.3 και κρίθηκαν σημαντικές από τον οργανισμό (Παράρτημα VI, 6.4). Οι περιβαλλοντικές πληροφορίες υποβάλλονται με σαφήνεια και συνοχή σε έντυπη μορφή, ώστε να είναι προσιτές σε όσους δεν διαθέτουν άλλα μέσα πρόσβασης στις πληροφορίες αυτές. Κατά την πρώτη καταχώρηση και στη συνέχεια κάθε τρία χρόνια, ο οργανισμός υποχρεούται να διαθέτει τις λεπτομερείς πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.2 σε ενοποιημένη έντυπη μορφή.

Η Επιτροπή θεσπίζει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την περιβαλλοντική δήλωση σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

3.2. **Περιβαλλοντική δήλωση**

Κατά την πρώτη καταχώρησή του, ο οργανισμός λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια της παραγράφου 3.5, παρέχει περιβαλλοντικές πληροφορίες, καλούμενες «περιβαλλοντική δήλωση», οι οποίες επικυρώνονται από επαληθευτή περιβάλλοντος. Οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται στον αρμόδιο φορέα μετά την επικύρωση και στη συνέχεια δημοσιοποιούνται. Η περιβαλλοντική δήλωση αποτελεί εργαλείο επικοινωνίας και διαλόγου με τους ενδιαφερομένους όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιδόσεις. Κατά την κατάρτιση και το σχεδιασμό της περιβαλλοντικής δήλωσης ο οργανισμός λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες ενημέρωσης του κοινού και των άλλων ενδιαφερομένων.

Οι ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τις εν λόγω πληροφορίες είναι οι εξής:

α) κατανοητή και σαφής περιγραφή του οργανισμού που καταχωρίζεται στο EMAS και σύνοψη των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του καθώς και, κατά περίπτωση, των σχέσεών του με τυχόν μητρικό οργανισμό,

β) η περιβαλλοντική πολιτική και μια σύντομη περιγραφή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης του οργανισμού,

γ) περιγραφή όλων των σημαντικών άμεσων και έμμεσων περιβαλλοντικών πτυχών του οργανισμού οι οποίες έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις και επεξήγηση της φύσης της επίπτωσης που σχετίζεται με αυτές τις πτυχές (Παράρτημα VI),

δ) περιγραφή των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων σε σχέση με τις σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές και επιπτώσεις,

ε) σύνοψη των διαθέσιμων στοιχείων σχετικά με την επίδοση του οργανισμού σε σύγκριση προς τους περιβαλλοντικούς σκοπούς και στόχους του που συνδέονται με τη σημαντική περιβαλλοντική επίπτωσή του. Η σύνοψη μπορεί να περιλαμβάνει αριθμητικά στοιχεία για τις εκπομπές ρυπαντικών ουσιών, την παραγωγή αποβλήτων, την κατανάλωση πρώτων υλών, ενέργειας και νερού, τον θόρυβο καθώς και άλλες πτυχές που αναφέρονται στο Παράρτημα VI. Τα στοιχεία επιτρέπουν την ετήσια σύγκριση για την αξιολόγηση της εξέλιξης της περιβαλλοντικής επίδοσης του οργανισμού,

στ) άλλοι παράγοντες που αφορούν την περιβαλλοντική επίδοση συμπεριλαμβανομένης της επίδοσης σε σχέση με τις νομοθετικές διατάξεις όσον αφορά τις σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους,

ζ) ονοματεπώνυμο και αριθμός διαπίστευσης του επαληθευτή περιβάλλοντος και ημερομηνία επικύρωσης.

▼B

3.3. **Κριτήρια για τις εκθέσεις επιδόσεων**

Τα ανεπεξέργαστα δεδομένα που προκύπτουν από τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης μπορούν να χρησιμοποιούνται κατά ποικίλους τρόπους προκειμένου να προβάλουν την περιβαλλοντική επίδοση των οργανισμών. Για το σκοπό αυτό, οι οργανισμοί μπορούν να χρησιμοποιούν τους υφιστάμενους σχετικούς δείκτες περιβαλλοντικής επίδοσης, εξασφαλίζοντας ότι οι επιλεγέντες δείκτες:

α) παρέχουν σαφή εκτίμηση της επίδοσης των οργανισμών,

β) είναι κατανοητοί και σαφείς,

γ) επιτρέπουν τη σύγκριση της περιβαλλοντικής επίδοσης των οργανισμών σε ετήσια βάση,

δ) επιτρέπουν, ανάλογα με την περίπτωση, τη σύγκριση με κλαδικά, εθνικά ή περιφερειακά σημεία αναφοράς,

ε) επιτρέπουν, ανάλογα με την περίπτωση, τη σύγκριση με ρυθμιστικές απαιτήσεις.

3.4. **Ενημέρωση των πληροφοριών που είναι διαθέσιμες στο κοινό**

Ο οργανισμός ενημερώνει σε ετήσια βάση τις πληροφορίες που αναφέρονται στο σημείο 3.2 και μεριμνά για την ετήσια επικύρωση κάθε αλλαγής από επαληθευτή περιβάλλοντος. Παρεκκλίσεις από την συχνότητα ενημέρωσης των πληροφοριών επιτρέπονται υπό όρους που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές που θεσπίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2. Μετά την επικύρωσή τους οι αλλαγές υποβάλλονται, επίσης, στον αρμόδιο φορέα και δημοσιοποιούνται.

3.5. **Δημοσίευση των πληροφοριών**

Οι οργανισμοί πιθανόν να επιθυμούν να κοινοποιήσουν τις πληροφορίες που προέρχονται από τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισής τους σε διάφορες ομάδες του πληθυσμού ή ενδιαφερόμενους και να χρησιμοποιούν μόνο επιλεγμένες πληροφορίες της περιβαλλοντικής δήλωσης. Οποιεσδήποτε περιβαλλοντικές πληροφορίες δημοσιεύονται από τους οργανισμούς μπορούν να φέρουν το λογότυπο του EMAS, υπό τον όρο ότι έχουν επικυρωθεί από επαληθευτή περιβάλλοντος ως:

α) σαφείς και μη παραπλανητικές,

β) τεκμηριωμένες και επαληθεύσιμες,

γ) συναφείς και χρησιμοποιούμενες εντός του κατάλληλου πλαισίου,

δ) αντιπροσωπευτικές της συνολικής περιβαλλοντικής επίδοσης του οργανισμού,

ε) μη επιδεχόμενες παρερμηνεία,

στ) σημαντικές σε σχέση με τις συνολικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις,

και ότι παραπέμπουν στην τελευταία περιβαλλοντική δήλωση του οργανισμού από την οποία έχουν αντληθεί.

3.6. **Δημοσιοποίηση**

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.2 στοιχεία α) έως ζ) και αποτελούν την περιβαλλοντική δήλωση του οργανισμού, καθώς και οι ενημερωμένες πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.4, διατίθενται στο κοινό και σε πάντα ενδιαφερόμενο. Η περιβαλλοντική δήλωση πρέπει να τίθεται στη διάθεση του κοινού. Για τον σκοπό αυτό, συνιστάται στους οργανισμούς να χρησιμοποιούν όλες τις διαθέσιμες μεθόδους (ηλεκτρονική δημοσίευση, βιβλιοθήκες, κ.λπ.). Οι οργανισμοί πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν στον επαληθευτή περιβάλλοντος ότι σε πάντα ενδιαφερόμενο για την περιβαλλοντική επίδοση του οργανισμού δίδεται εύκολη και ελεύθερη πρόσβαση στις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 3.2 στοιχεία α) έως ζ) και στην παράγραφο 3.4.

3.7. **Ευθύνη σε τοπικό επίπεδο**

Οι οργανισμοί οι οποίοι είναι καταχωρημένοι στο EMAS πιθανόν να επιθυμούν να συντάσσουν ενιαία περιβαλλοντική δήλωση, η οποία καλύπτει διαφορετικούς χώρους δραστηριοτήτων. Προορισμός του συστήματος είναι να καταστήσει τους οργανισμούς υπόλογους σε τοπικό επίπεδο και, για το λόγο αυτό, οι οργανισμοί μεριμνούν

▼B

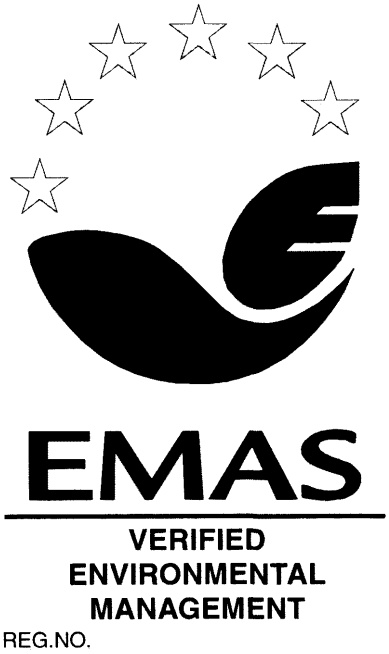
ώστε οι σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις κάθε χώρου δραστηριοτήτων να προσδιορίζονται επακριβώς και να εξετάζονται στην ενιαία δήλωση.

▼B

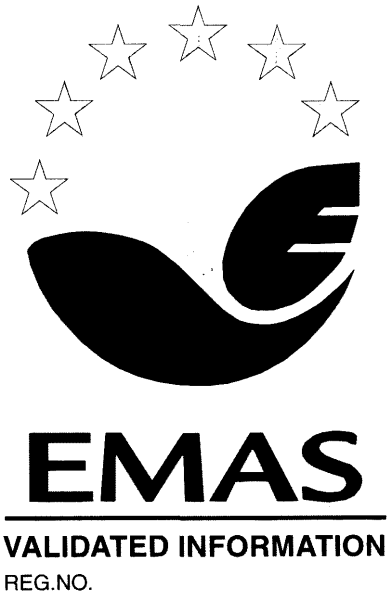
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Λογότυπο

Λογότυπο 1

Λογότυπο 2

▼A1

Το λογότυπο μπορεί να χρησιμοποιείται από οργανισμό καταχωρημένο στο EMAS σε οποιαδήποτε από τις 20 γλώσσες εφόσον χρησιμοποιείται η ακόλουθη διατύπωση:

	Μορφή 1	Μορφή 2
Ισπανικά:	«Gestión ambiental verificada»	«información validada»
Τσεχικά:	«ověřený systém environmentálního řízení»	«platná informace»
Δανικά:	«verificeret miljøledelse»	«bekræftede oplysninger»
Γερμανικά:	«geprüftes Umweltmanagement»	«geprüfte Information»
Εσθονικά:	«tõestatud keskkonnajuhtimine»	«kinnitatud informatsioon»
Ελληνικά:	«επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση»	«επικυρωμένες πληροφορίες»
Γαλλικά:	«Management environnemental vérifié»	«information validée»
Ιταλικά:	«Gestione ambientale verificata»	«informazione convalidata»
Λετονικά:	«verificēta vides vadība»	«apstiprināta informācija»
Λιθουανικά:	«įvertinta aplinkosaugos vadyba»	«patvirtinta informacija»
Ουγγρικά:	«hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer»	«hitelesített információ»
Μαλτέζικα:	«Immaniġġjar Ambjentali Verifikat»	«Informazzjoni Konvalidata»
Ολλανδικά:	«Geverifieerd milieuzorgsysteem»	«gevalideerde informatie»
Πολωνικά:	«zweryfikowany system zarządzania środowiskowego»	«informacja potwierdzona»
Πορτογαλικά:	«Gestão ambiental verificada»	«informação validada»
Σλοβακικά:	«overený systém environmentálneho riadenia»	«platná informácia»
Σλοβενικά:	«Preverjen sistem ravnanja z okoljem»	«preverjene informacije»
Φινλανδικά:	«vahvistettu ympäristöasioiden hallinta»	«vahvistettua tietoa»
Σουηδικά:	«Kontrollerat miljöledningssystem»	«godkänd information»

▼A1

Και τα δύο λογότυπα φέρουν πάντα τον αριθμό καταχώρησης του οργανισμού.

Το λογότυπο χρησιμοποιείται είτε:

— σε τρία χρώματα (Pantone No. 355· Pantone No 109 Yellow· Pantone No 286 Blue)
— σε μαύρο πάνω σε άσπρο ή
— σε άσπρο πάνω σε μαύρο.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΗ, ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΠΑΛΗΘΕΥΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

5.1. **Γενικές διατάξεις**

Η διαπίστευση των επαληθευτών περιβάλλοντος βασίζεται στις ακόλουθες γενικές αρχές επάρκειας που ορίζονται στο παρόν παράρτημα. Οι φορείς διαπίστευσης μπορούν να προβούν στη διαπίστευση φυσικών προσώπων ή/και οργανισμών, ως επαληθευτών περιβάλλοντος. Οι διαδικαστικές απαιτήσεις και τα λεπτομερή κριτήρια για την διαπίστευση των επαληθευτών περιβάλλοντος καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 4 από τα εθνικά συστήματα διαπίστευσης σύμφωνα με τις ανωτέρω γενικές αρχές, των οποίων η τήρηση διασφαλίζεται διαμέσου της διεργασίας αλληλαξιολόγησης που θεσπίζεται με το άρθρο 4.

5.2. **Απαιτήσεις για τη διαπίστευση των επαληθευτών περιβάλλοντος**

5.2.1. Τα ακόλουθα προσόντα αποτελούν τις ελάχιστες απαιτήσεις στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνεται ένας επαληθευτής, άτομο ή οργανισμός:

α) Γνώση και κατανόηση του κανονισμού, της γενικής λειτουργίας των συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης, των σχετικών προτύπων και κατευθυντήριων γραμμών για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, που εκδίδει η Επιτροπή σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 14 παράγραφος 2,

β) Γνώση και κατανόηση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών απαιτήσεων που καλύπτουν τη δραστηριότητα η οποία υπόκειται σε επαλήθευση,

γ) Γνώση και κατανόηση των περιβαλλοντικών θεμάτων, περιλαμβανομένης της περιβαλλοντικής διάστασης της βιώσιμης ανάπτυξης,

δ) Γνώση και κατανόηση των τεχνικών πτυχών, των σχετικών με περιβαλλοντικά θέματα, της δραστηριότητας η οποία υπόκειται σε επαλήθευση,

ε) Κατανόηση της γενικής λειτουργίας της δραστηριότητας η οποία υπόκειται σε επαλήθευση με σκοπό την εκτίμηση της καταλληλότητας του συστήματος διαχείρισης,

στ) Γνώση και κατανόηση των απαιτήσεων και της μεθοδολογίας περιβαλλοντικού ελέγχου,

ζ) Γνώση του περιβαλλοντικού ελέγχου (περιβαλλοντική δήλωση).

Ο υποψήφιος επαληθευτής παρέχει στον οργανισμό διαπίστευσης, στον οποίο έχει υποβάλει αίτηση διαπίστευσης, τις απαραίτητες αποδείξεις των γνώσεων και της σχετικής εμπειρίας και των τεχνικών ικανοτήτων του στους ως άνω τομείς.

Επιπροσθέτως, ο επαληθευτής περιβάλλοντος πρέπει να είναι ανεξάρτητος, ιδίως έναντι του ελεγκτή ή συμβούλου του οργανισμού, αμερόληπτος και αντικειμενικός κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Κάθε επαληθευτής περιβάλλοντος ή οργανισμός επαλήθευσης εξασφαλίζει ότι ο επαληθευτής ή ο οργανισμός και το προσωπικό του δεν υφίστανται καμία εμπορική, οικονομική ή άλλη πίεση, η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει την κρίση τους ή να θέσει σε κίνδυνο την εμπιστοσύνη στην ανεξαρτησία της κρίσης τους και την ακεραιότητά τους όσον αφορά τις δραστηριότητές τους, και ότι συμμορφώνονται προς τους τυχόν ισχύοντες σχετικούς κανόνες.

Ο επαληθευτής περιβάλλοντος διαθέτει τεκμηριωμένες μεθόδους και διαδικασίες καθώς και μηχανισμούς ποιοτικού ελέγχου και κανόνες για την εξασφάλιση του εμπιστευτικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού όσον αφορά την επαλήθευση.

Στην περίπτωση που ο επαληθευτής περιβάλλοντος είναι οργανισμός, διαθέτει και θέτει στη διάθεση τρίτων, έπειτα από σχετική αίτηση, οργανόγραμμα στο οποίο περιγράφονται λεπτομερώς οι δομές και οι αρμοδιότητες στα πλαίσια του οργανισμού καθώς και

▼B

δήλωση σχετικά με το νομικό καθεστώς του, την ιδιοκτησία του και τις πηγές χρηματοδότησής του.

5.2.2. Έκταση της διαπίστευσης

Η έκταση της διαπίστευσης των επαληθευτών περιβάλλοντος καθορίζεται σύμφωνα με την ταξινόμηση των οικονομικών δραστηριοτήτων (κώδικες NACE) που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90 [1]. Η έκταση της διαπίστευσης οριοθετείται από τα προσόντα του επαληθευτή περιβάλλοντος και λαμβάνει επίσης υπόψη το μέγεθος και την πολυπλοκότητα της δραστηριότητας. Ανάλογα με την περίπτωση, αυτό εξασφαλίζεται μέσω εποπτείας.

5.2.3. Πρόσθετες απαιτήσεις για τη διαπίστευση φυσικών προσώπων ως επαληθευτών περιβάλλοντος οι οποίοι διενεργούν επαληθεύσεις μόνοι.

Οι επαληθευτές περιβάλλοντος οι οποίοι είναι φυσικά πρόσωπα και διενεργούν επαληθεύσεις μόνοι, εκτός από τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις της παραγράφου 5.2.1 και 5.2.2, οφείλουν να διαθέτουν:

— όλα τα προσόντα που απαιτούνται για να διενεργούν επαληθεύσεις στους τομείς διαπίστευσής τους,

— διαπίστευση περιορισμένης έκτασης, η οποία εξαρτάται από τα ατομικά προσόντα τους.

Η συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις διασφαλίζεται διαμέσου της αξιολογήσεως που διεξάγεται πριν από τη διαπίστευση και διαμέσου του εποπτικού ρόλου του φορέα διαπίστευσης.

5.3. **Εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος**

5.3.1. Εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος εκτελούμενη από τον φορέα διαπίστευσης ο οποίος χορήγησε τη διαπίστευσή τους.

Οι επαληθευτές περιβάλλοντος ενημερώνουν αμέσως τον φορέα διαπίστευσής τους για όλες τις τυχόν αλλαγές οι οποίες έχουν επιπτώσεις στη διαπίστευση ή την έκτασή της.

Λαμβάνονται μέτρα, σε τακτά χρονικά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν τους 24 μήνες, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι διαπιστευμένοι επαληθευτές περιβάλλοντος εξακολουθούν να πληρούν τις απαιτήσεις διαπίστευσης και να ελέγχεται η ποιότητα των επαληθεύσεων που έχουν διενεργήσει. Η εποπτεία μπορεί να συνίσταται σε έλεγχο εκτελούμενο στο γραφείο, συγκέντρωση μαρτυριών από οργανισμούς, ερωτηματολόγια, εξέταση περιβαλλοντικών δηλώσεων που επικυρώθηκαν από τους επαληθευτές και εξέταση εκθέσεων επαλήθευσης. Θα πρέπει να είναι ανάλογη προς τις δραστηριότητες που αναλαμβάνουν οι επαληθευτές.

Οποιαδήποτε απόφαση του φορέα διαπίστευσης για παύση ή αναστολή διαπίστευσης ή για περιορισμό της έκτασής της, λαμβάνεται μόνον κατόπιν ακροάσεως του διαπιστευμένου επαληθευτή περιβάλλοντος.

5.3.2. Εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος που εκτελούν δραστηριότητες επαλήθευσης σε κράτος μέλος άλλο από αυτό της διαπίστευσής τους.

Όταν ένας επαληθευτής περιβάλλοντος διαπιστευμένος σε ένα κράτος μέλος πρόκειται να ασκήσει δραστηριότητες επαλήθευσης σε άλλο κράτος μέλος, οφείλει να κοινοποιήσει στο φορέα διαπίστευσης του τελευταίου, τουλάχιστον 4 εβδομάδες προηγουμένως:

— τις λεπτομέρειες της διαπίστευσής του και, κατά περίπτωση, τα προσόντα και τη σύνθεση της ομάδας,

— το χρόνο και τον τόπο της επαλήθευσης: διεύθυνση και στοιχεία επαφής του οργανισμού, μέτρα που έχουν ληφθεί για την αντιμετώπιση προβλημάτων σχετικών με νομικές και γλωσσικές γνώσεις, εφόσον χρειάζονται.

Ο φορέας διαπίστευσης μπορεί να ζητήσει περαιτέρω στοιχεία σχετικά με τις απαιτούμενες νομικές και γλωσσικές γνώσεις κατά τα ανωτέρω.

[1] ΕΕ L 293 της 24.10.1990, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 761/93 (ΕΕ L 83 της 3.4.1993, σ. 1).

▼B

Η κοινοποίηση αυτή διαβιβάζεται πριν από κάθε νέα επαλήθευση.

Ο φορέας διαπίστευσης δεν επιβάλλει άλλους όρους οι οποίοι μπορούν να θίξουν το δικαίωμα του επαληθευτή να παράσχει τις υπηρεσίες του σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο χορηγήθηκε η διαπίστευση. Απαγορεύεται ιδίως η επιβολή μεγαλύτερων τελών κοινοποίησης. Εξάλλου, ο φορέας διαπίστευσης δεν χρησιμοποιεί τη διαδικασία κοινοποίησης για να καθυστερήσει την άφιξη του επαληθευτή. Οποιαδήποτε δυσκολία εποπτείας του επαληθευτή κατά την κοινοποιημένη ημερομηνία πρέπει να δικαιολογείται δεόντως. Εάν προκύψουν δαπάνες εποπτείας, ο φορέας διαπίστευσης μπορεί να επιβάλει ανάλογα τέλη.

Εάν ο εποπτεύων φορέας διαπίστευσης δεν είναι ικανοποιημένος με την ποιότητα των εργασιών του επαληθευτή, η έκθεση εποπτείας διαβιβάζεται στον ενδιαφερόμενο επαληθευτή, στο φορέα διαπίστευσης ο οποίος χορήγησε τη διαπίστευση, στον αρμόδιο φορέα της χώρας της έδρας του υπό επαλήθευση οργανισμού και, στην περίπτωση περαιτέρω διαφωνίας, στο forum των φορέων διαπίστευσης.

Οι οργανισμοί δεν μπορούν να αρνηθούν την εποπτεία των επαληθευτών από τους φορείς διαπίστευσης, μέσω αξιολογήσεων ενώπιον μαρτύρων κατά τη διάρκεια της διεργασίας επαλήθευσης.

5.4. **Καθήκοντα των επαληθευτών περιβάλλοντος**

5.4.1. Καθήκον του επαληθευτή περιβάλλοντος είναι να ελέγχει, με την επιφύλαξη των εκτελεστικών εξουσιών των κρατών μελών σε θέματα τήρησης των ρυθμιστικών απαιτήσεων:

α) τη συμμόρφωση προς όλες τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού: την αρχική περιβαλλοντική επισκόπηση, κατά περίπτωση, το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, τον περιβαλλοντικό έλεγχο, τα αποτελέσματά του και την περιβαλλοντική δήλωση,

β) την ακρίβεια, αξιοπιστία και ορθότητα των δεδομένων και των πληροφοριών:

— της περιβαλλοντικής δήλωσης (παράρτημα III παράγραφοι 3.2 και 3.3),

▼C1

— των περιβαλλοντικών πληροφοριών που πρέπει να επικυρώνονται (παράρτημα III παράγραφος 3.5).

▼B

Ειδικότερα, ο επαληθευτής ερευνά, σύμφωνα με τους κανόνες της ορθής επαγγελματικής πρακτικής, την τεχνική εγκυρότητα της αρχικής περιβαλλοντικής επισκόπησης, του ελέγχου ή άλλων διαδικασιών που εφαρμόζονται από τον οργανισμό χωρίς περιττή επανάληψη των διαδικασιών αυτών. Μεταξύ άλλων, ο επαληθευτής πρέπει να διενεργεί δειγματοληπτικούς ελέγχους προκειμένου να διαπιστώσει εάν τα αποτελέσματα του εσωτερικού ελέγχου είναι αξιόπιστα.

5.4.2. Κατά την πρώτη επαλήθευση, ο επαληθευτής περιβάλλοντος ελέγχει, ειδικότερα, εάν ο οργανισμός ικανοποιεί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) Ένα πλήρως λειτουργικό σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης σύμφωνα με το παράρτημα I,

β) Ένα πλήρως σχεδιασμένο πρόγραμμα ελέγχων, το οποίο έχει ήδη αρχίσει σύμφωνα με το παράρτημα II, κατά τρόπον ώστε να έχουν καλυφθεί τουλάχιστον οι περιοχές με το σημαντικότερο περιβαλλοντικό αντίκτυπο,

γ) Ολοκλήρωση μίας επανεξέτασης της διαχείρισης,

δ) Σύνταξη περιβαλλοντικής δήλωσης σύμφωνα με το Παράρτημα III παράγραφος 3.2.

5.4.3. Συμμόρφωση προς τις κείμενες διατάξεις

Ο επαληθευτής περιβάλλοντος εξασφαλίζει ότι ο οργανισμός εφαρμόζει διαδικασίες με σκοπό τον έλεγχο των πτυχών ή των δραστηριοτήτων του που υπόκεινται σε κοινοτικές ή εθνικές νομοθετικές διατάξεις και αν οι εν λόγω διαδικασίες είναι σε θέση να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση. Ειδικότερα, από την εξέταση των ελέγχων συνάγεται η ικανότητα των εφαρμοζόμενων

▼B

διαδικασιών να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση προς τις κείμενες διατάξεις.

Ο επαληθευτής δεν επικυρώνει την περιβαλλοντική δήλωση, εάν κατά τη διεργασία επαλήθευσης παρατηρήσει, π.χ., μέσω δειγματοληπτικών ελέγχων, ότι ο οργανισμός δεν τηρεί τις νομοθετικές διατάξεις.

5.4.4. Προσδιορισμός του οργανισμού

Κατά την επαλήθευση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης και την επικύρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης, ο επαληθευτής βεβαιώνεται ότι οι ενότητες του οργανισμού είναι επακριβώς καθορισμένες και αντιστοιχούν σε πραγματικό διαχωρισμό των δραστηριοτήτων. Το περιεχόμενο της δήλωσης πρέπει να καλύπτει σαφώς τα διάφορα τμήματα του οργανισμού στα οποία έχει εφαρμογή το EMAS.

5.5. **Όροι εκτέλεσης των καθηκόντων του επαληθευτή περιβάλλοντος**

5.5.1. Ο επαληθευτής ενεργεί στο πλαίσιο της διαπίστευσής του και βάσει έγγραφης συμφωνίας με τον οργανισμό, η οποία καθορίζει το αντικείμενο της εργασίας, παρέχει στον επαληθευτή τη δυνατότητα να εργαστεί με επαγγελματική ανεξαρτησία και επιβάλλει στον οργανισμό να παράσχει την αναγκαία συνδρομή.

5.5.2. Η επαλήθευση συνεπάγεται εξέταση εγγράφων, επίσκεψη στον οργανισμό, η οποία περιλαμβάνει ιδίως συνεντεύξεις με το προσωπικό, σύνταξη έκθεσης προς τη διοίκηση του οργανισμού και επίλυση εκ μέρους του των ζητημάτων που επισημαίνονται στην εν λόγω έκθεση.

5.5.3. Στα έγγραφα που πρέπει να εξετασθούν πριν από την επίσκεψη συμπεριλαμβάνονται βασικές πληροφορίες σχετικά με τον οργανισμό και τις εκεί δραστηριότητες, η περιβαλλοντική πολιτική και το περιβαλλοντικό πρόγραμμα, η περιγραφή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης που εφαρμόζεται στον οργανισμό, λεπτομέρειες για την περιβαλλοντική επισκόπηση ή τον έλεγχο, η έκθεση για την εν λόγω επισκόπηση ή τον έλεγχο και για κάθε διορθωτική ενέργεια που ακολούθησε και το σχέδιο περιβαλλοντικής δήλωσης.

5.5.4. Ο επαληθευτής συντάσσει έκθεση προς τη διοίκηση του οργανισμού. Στην έκθεση αναφέρονται:

α) όλα τα θέματα τα οποία συνδέονται με τις εργασίες που εκτέλεσε ο επαληθευτής,

β) το σημείο εκκίνησης της πορείας του οργανισμού προς την εφαρμογή ενός συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης,

γ) σε γενικές γραμμές, περιπτώσεις μη συμμόρφωσης προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και ιδίως:

— οι τεχνικές ατέλειες της περιβαλλοντικής επισκόπησης ή της μεθόδου ελέγχου ή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης ή κάθε άλλης σχετικής διεργασίας,

— τα σημεία διαφωνίας με το σχέδιο περιβαλλοντικής δήλωσης καθώς και λεπτομέρειες για τις τροποποιήσεις ή προσθήκες που θα πρέπει να γίνουν στην περιβαλλοντική δήλωση,

δ) η σύγκριση με την αξιολόγηση των προηγούμενων δηλώσεων και την αξιολόγηση της επίδοσης του οργανισμού.

5.6. **Συχνότητα των επαληθεύσεων**

Ο επαληθευτής περιβάλλοντος σε συνεννόηση με τον οργανισμό, καταρτίζει πρόγραμμα με σκοπό να διασφαλισθεί ότι όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για την καταχώρηση EMAS επαληθεύονται σε περίοδο η οποία δεν υπερβαίνει τους 36 μήνες. Επιπλέον, ο επαληθευτής επικυρώνει, κατά διαστήματα τα οποία δεν υπερβαίνουν τους 12 μήνες, κάθε ενημερωμένη πληροφορία της περιβαλλοντικής δήλωσης. Παρεκκλίσεις από τη συχνότητα των ενημερώσεων επιτρέπονται υπό τις συνθήκες που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής, οι οποίες εκδίδονται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΤΥΧΕΣ

6.1. **Γενικές διατάξεις**

Ο οργανισμός εξετάζει όλες τις περιβαλλοντικές πτυχές των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του και αποφασίζει, βάσει κριτηρίων στα οποία λαμβάνεται υπόψη η κοινοτική νομοθεσία, ποιες περιβαλλοντικές πτυχές έχουν σημαντικές επιπτώσεις, προκειμένου να καθορίσει τους περιβαλλοντικούς στόχους του. Τα κριτήρια αυτά είναι προσιτά στο κοινό.

Ο οργανισμός εξετάζει τόσο τις άμεσες όσο και τις έμμεσες περιβαλλοντικές πτυχές των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του.

6.2. **Άμεσες περιβαλλοντικές πτυχές**

Οι εν λόγω πτυχές καλύπτουν τις δραστηριότητες των οργανισμών που βρίσκονται υπό το διαχειριστικό έλεγχό τους και περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα εξής:

α) εκπομπές στην ατμόσφαιρα,

β) απορρίψεις στα ύδατα,

γ) αποφυγή, ανακύκλωση, επαναχρησιμοποίηση, μεταφορά και διάθεση στερεών και άλλων αποβλήτων, ιδίως επικίνδυνων,

δ) χρήση και μόλυνση του εδάφους,

ε) χρήση φυσικών πόρων και πρώτων υλών (συμπεριλαμβανομένης της ενέργειας),

στ) τοπικά θέματα (θόρυβος, κραδασμοί, οσμές, σκόνη, οπτική εμφάνιση, κ.λπ.),

ζ) θέματα μεταφορών (τόσο προϊόντων και υπηρεσιών όσο και εργαζομένων),

η) κίνδυνοι περιβαλλοντικών ατυχημάτων και επιπτώσεις ή ενδεχόμενες επιπτώσεις από συμβάντα, ατυχήματα και πιθανές καταστάσεις έκτακτης ανάγκης,

θ) συνέπειες για τη βιολογική ποικιλότητα.

6.3. **Έμμεσες περιβαλλοντικές πτυχές**

Οι δραστηριότητες, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες των οργανισμών μπορεί να έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές, επί των οποίων οι οργανισμοί πιθανόν να μην έχουν πλήρη διαχειριστικό έλεγχο.

Στις επιπτώσεις αυτές συγκαταλέγονται ενδεικτικά:

α) θέματα που σχετίζονται με τα προϊόντα (σχεδιασμός, ανάπτυξη, συσκευασία, μεταφορά, χρήση και ανάκτηση/διάθεση αποβλήτων),

β) οι επενδύσεις κεφαλαίου, η χορήγηση δανείων και οι ασφαλιστικές υπηρεσίες,

γ) οι νέες αγορές,

δ) η επιλογή και σύνθεση των υπηρεσιών (π.χ., μεταφορές ή τροφοδοσία),

ε) οι διοικητικές αποφάσεις και οι αποφάσεις προγραμματισμού,

στ) η σύνθεση της κλίμακας των προϊόντων,

ζ) η περιβαλλοντική επίδοση και οι πρακτικές των εργολάβων, υπεργολάβων και προμηθευτών.

Οι οργανισμοί πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι έχουν εντοπίσει τις σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις που συνδέονται με τις διαδικασίες προμηθειών τις οποίες εφαρμόζουν και ότι τις έχουν λάβει υπόψη στο σύστημα διαχείρισης. Ο οργανισμός φροντίζει να εξασφαλίσει ότι οι προμηθευτές και οι ενεργούντες εξ ονόματος του οργανισμού συμμορφούνται προς την περιβαλλοντική πολιτική του, κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων στα πλαίσια της σύμβασης.

▼B

Στην περίπτωση των παραπάνω έμμεσων περιβαλλοντικών πτυχών, ο οργανισμός εξετάζει σε ποιο βαθμό μπορεί να επηρεάσει τις πτυχές αυτές και ποια μέτρα μπορεί να λάβει για να μειωθούν οι επιπτώσεις τους.

6.4. **Σημασία**

Ο οργανισμός είναι υπεύθυνος να καθορίσει κριτήρια αξιολόγησης της σημασίας των περιβαλλοντικών πτυχών των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του και να προσδιορίσει ποιά έχουν σημαντική περιβαλλοντική επίπτωση. Τα κριτήρια που χρησιμοποιεί ο οργανισμός πρέπει να είναι πλήρη, αναπαραγώγιμα, να επιδέχονται ανεξάρτητο έλεγχο και δημοσιοποιημένα.

Οι παράμετροι για τον καθορισμό των κριτηρίων εκτίμησης της σημασίας των περιβαλλοντικών πτυχών των οργανισμών δύνανται να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα εξής:

α) πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση του περιβάλλοντος για τον προσδιορισμό των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών των οργανισμών που μπορεί να έχουν περιβαλλοντικές επιπτώσεις,

β) δεδομένα που διαθέτει ο οργανισμός σχετικά με τις εισροές πρώτων υλών και ενέργειας, τις απορρίψεις, τα απόβλητα καθώς και τις εκπομπές, από πλευράς επικινδυνότητάς τους,

γ) απόψεις των ενδιαφερόμενων φορέων,

δ) περιβαλλοντικές δραστηριότητες του οργανισμού οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ρύθμισης,

ε) δραστηριότητες προμηθειών,

στ) σχεδιασμός, ανάπτυξη, παραγωγή, διανομή, συντήρηση, χρήση, επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση και διάθεση των προϊόντων του οργανισμού,

ζ) δραστηριότητες του οργανισμού με το σημαντικότερο περιβαλλοντικό κόστος και περιβαλλοντικό όφελος.

Ο οργανισμός κατά την εκτίμηση της σημασίας των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των δραστηριοτήτων του, θα πρέπει να λάβει υπ' όψιν όχι μόνον τις κανονικές συνθήκες λειτουργίας, αλλά και τις συνθήκες που συνεπάγεται το άνοιγμα ή κλείσιμο, καθώς και τις λογικά προβλέψιμες συνθήκες εκτάκτου ανάγκης. Επίσης λαμβάνονται υπ' όψιν οι δραστηριότητες κατά το παρελθόν, το παρόν, καθώς και οι υπό σχεδιασμόν.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

7.1. **Γενικές διατάξεις**

Ο οργανισμός ο οποίος δεν έχει παράσχει τα στοιχεία που απαιτούνται για τον προσδιορισμό και την εκτίμηση των σημαντικών περιβαλλοντικών πτυχών σύμφωνα με το παράρτημα VI, οφείλει να προσδιορίσει την θέση του έναντι του περιβάλλοντος διαμέσου μίας επισκόπησης. Σκοπός της επισκόπησης θα πρέπει να είναι να εξεταστούν όλες οι περιβαλλοντικές πτυχές του οργανισμού ως βάση για τη συγκρότηση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης.

7.2. **Απαιτήσεις**

Η επισκόπηση θα πρέπει να καλύπτει πέντε βασικά πεδία:

α) νομοθετικές, ρυθμιστικές και άλλες απαιτήσεις με τις οποίες συμφωνεί ο οργανισμός,

β) προσδιορισμό όλων των περιβαλλοντικών πτυχών με σημαντική περιβαλλοντική επίπτωση σύμφωνα με το παράρτημα VI, με ποιοτική και ποσοτική εκτίμηση, και με κατάλογο όσων κρίνονται σημαντικές,

γ) περιγραφή των κριτηρίων για την εκτίμηση της σημασίας της περιβαλλοντικής επίπτωσης, σύμφωνα με το παράρτημα VI, 6.4,

δ) εξέταση όλων των υφισταμένων πρακτικών και διαδικασιών περιβαλλοντικής διαχείρισης,

ε) αξιολόγηση των πορισμάτων της διερεύνησης παρελθόντων συμβάντων.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ

Ελάχιστες απαιτήσεις

'Ονομα/επωνυμία του οργανισμού
Διεύθυνση οργανισμού
Αρμόδιος επαφών
Κωδικός δραστηριοτήτων NACE
Αριθμός εργαζομένων

'Ονομα του επαληθευτή
Αριθμός διαπίστευσης
'Εκταση της διαπίστευσης
Ημερομηνία της επόμενης περιβαλλοντικής δήλωσης
Ονομασία της εκτελεστικής αρχής, ή των αρχών, στην οποία υπάγεται ο οργανισμός και στοιχεία του αρμοδίου επαφών της αρχής αυτής

...,

Υπογραφή του αντιπροσώπου του οργανισμού

...